

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	IV <i>Informace</i>	
	INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Soudní dvůr	
2007/C 211/01	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 199, 25.8.2007	1
	V <i>Oznámení</i>	
	SOUDNÍ ŘÍZENÍ	
	Soudní dvůr	
2007/C 211/02	Věc C-503/04: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo (Nesplnění povinnosti státem — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti — Neprovedení — Článek 228 ES — Opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora — Vypovězení smlouvy)	2
2007/C 211/03	Věc C-507/04: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika (Nesplnění povinnosti státem — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 79/409/EHS — Prováděcí opatření)	2
2007/C 211/04	Věc C-119/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato v. Lucchini Siderurgica SpA (Státní podpory — ESUO — Hutnictví — Podpora prohlášená za neslučitelnou se společným trhem — Vrácení podpory — Překážka věci pravomocně rozsouzené u rozsudku vnitrostátního soudu)	3

2007/C 211/05	Věc C-212/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht – Německo) – Gertraud Hartmann v. Freistaat Bayern (Příhraniční pracovník — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Převedení bydliště do jiného členského státu — Nezaměstnaný manžel (manželka) — Příspěvek na výchovu — Odmítnutí přiznat příspěvek manželovi (manželce) — Sociální výhoda — Podmínka bydliště)	4
2007/C 211/06	Věc C-213/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht – Německo) – Wendy Geven v. Land Nordrhein-Westfalen (Příhraniční pracovník — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Příspěvek na výchovu — Odmítnutí přiznání — Sociální výhoda — Podmínka bydliště)	4
2007/C 211/07	Věc C-277/05: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Société thermale d'Eugénie-Les-Bains v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (DPH — Rozsah působnosti — Nevratné zálohy zaplacené v rámci smluv o poskytování služeb podléhajících DPH, jež si poskytovatel služeb ponechává v případě odstoupení od smlouvy — Kvalifikace)	5
2007/C 211/08	Věc C-399/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/38/EHS — Veřejné zakázky v oblastech vodohospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací — Výstavba tepelné elektrárny a její uvedení do provozu — Podmínky pro připuštění do soutěže)	5
2007/C 211/09	Věc C-460/05: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie (Směrnice 2005/36/ES — Uznávání odborných kvalifikací — Zdravotní sestry a ošetřovatelé odpovědní za všeobecnou péči — Porodní asistentky — Zvláštní ustanovení použitelná na polské doklady o dosažené kvalifikaci — Platnost — Povinnost uvést odůvodnění — Zavádění aktem o přistoupení)	6
2007/C 211/10	Věc C-142/06: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Olicom A/S v. Skatteministeriet (Společný celní sazebník — Položky sazebníku — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Zařízení pro automatizované zpracování dat — Síťové karty s funkcí „modem“ — Pojem „speciální funkce“)	6
2007/C 211/11	Věc C-155/06: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/29/Euratom — Ochrana zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření — Neexistence úplného provedení ve stanovené lhůtě)	7
2007/C 211/12	Věc C-182/06: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – Lucemburské velkovévodství v. Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink (Článek 39 ES — Daň z příjmů nerezidentů — Výpočet daňové sazby — Nemovitosti nacházející se na území jiného členského státu — Nezhledněné ztrátové příjmy z pronájmu)	7
2007/C 211/13	Věc C-213/06 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2007 – Evropská agentura pro obnovu (EAO) v. Georgios Karatzoglou (Kasační opravný prostředek — Dočasný zaměstnanec — Rozvázání smlouvy)	8
2007/C 211/14	Věc C-310/06: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam – Nizozemsko) – F.T.S. International BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West (Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Zařazení — Vykostěné dělené kuřecí maso, zmrazené a napuštěné solí — Platnost nařízení (ES) č. 1223/2002)	8

2007/C 211/15	Věc C-402/06: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. v. Staatssecretaris van Financiën (Společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Výrobek získaný srážením mléka a odebráním velké části syrovátky)	9
2007/C 211/16	Věc C-517/06: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/98/ES — Opakované použití informací veřejného sektoru — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	9
2007/C 211/17	Věc C-26/07: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/80/ES — Odszkodňování obětí trestných činů — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	10
2007/C 211/18	Věc C-50/07: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/24/ES — Hromadně vyráběné léčivé přípravky — Tradiční rostlinné léčivé přípravky — Kodex Společenství — Humánní léčivé přípravky — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	10
2007/C 211/19	Věc C-61/07: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství (Nesplnění povinnosti státem — Mechanismus určený k tomu, aby umožnil monitorování emisí skleníkových plynů — Provádění Kjótského protokolu)	11
2007/C 211/20	Věc C-90/07: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 12. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/12/ES — Obaly a obalové odpady — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	11
2007/C 211/21	Věc C-220/07: Žaloba podaná dne 27. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika	11
2007/C 211/22	Věc C-263/07: Žaloba podaná dne 1. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	12
2007/C 211/23	Věc C-268/07: Žaloba podaná dne 6. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	13
2007/C 211/24	Věc C-271/07: Žaloba podaná dne 7. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	13
2007/C 211/25	Věc C-272/07: Žaloba podaná dne 7. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	14
2007/C 211/26	Věc C-273/07: Žaloba podaná dne 7. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	14
2007/C 211/27	Věc C-276/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte d'appello di Firenze (Itálie) dne 11. června 2007 – Nancy Delay v. Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Italská republika	15
2007/C 211/28	Věc C-278/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 211/29	Věc C-279/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Vion Trading GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15
2007/C 211/30	Věc C-280/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Ze Fu Fleischhandel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/31	Věc C-281/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/32	Věc C-286/07: Žaloba podaná dne 13. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	17
2007/C 211/33	Věc C-287/07: Žaloba podaná dne 14. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	17
2007/C 211/34	Věc C-292/07: Žaloba podaná dne 15. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	18
2007/C 211/35	Věc C-294/07: Žaloba podaná dne 19. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	18
2007/C 211/36	Věc C-295/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2007 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 29. března 2007 ve věci T-369/00, Département du Loiret (Francie), podporovaný Scott SA v. Komise Evropských společenství	19
2007/C 211/37	Věc C-297/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Regensburg (Německo) dne 21. června 2007 – trestní řízení proti Klausovi Bourquainu	20
2007/C 211/38	Věc C-302/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná VAT and Duties Tribunal, Londýn (Spojené království) dne 29. června 2007 – J D Wetherspoon PLC v. The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs	20
2007/C 211/39	Věc C-303/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 29. června 2007 – Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy	21
2007/C 211/40	Věc C-304/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. července 2007 – Directmedia Publishing GmbH v. 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop	21
2007/C 211/41	Věc C-305/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale civile di Genova (Itálie) dne 2. července 2007 – Radiotelevisione italiana SpA (RAI) v. PTV Programmazioni Televisive SpA	22
2007/C 211/42	Věc C-306/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 3. července 2007 – Ruben Andersen v. Kommunernes Landsforening jednající jménem obce Slagelse (dříve obec Skælskør)	22
2007/C 211/43	Věc C-308/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2007 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 24. dubna 2007 ve věci T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso v. Evropský parlament	23
2007/C 211/44	Věc C-310/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lunds tingsrätt (Švédsko) dne 5. července 2007 – Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs v. Anders Holmqvist	23

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 211/45	Věc C-311/07: Žaloba podaná dne 5. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika	24
2007/C 211/46	Věc C-312/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance de Paris (Francie) dne 6. července 2007 – JVC France SAS v. Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	25
2007/C 211/47	Věc C-313/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil nº 3 Barcelona (Španělsko) dne 5. července 2007 – Kirtruna S. L. a Elisa Vigano v. Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Élite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA	25
2007/C 211/48	Věc C-317/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 10. července 2007 – Lahti Energia Oy	26
2007/C 211/49	Věc C-319/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. července 2007 3F, dříve Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. dubna 2007 ve věci T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) v. Komise Evropských společenství	27
2007/C 211/50	Věc C-320/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. července 2007 Antartica Srl proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 10. května 2007 ve věci T-47/06, Antartica Srl v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	27
2007/C 211/51	Věc C-324/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 12. července 2007 – Coditel Brabant SA v. 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale	27
2007/C 211/52	Věc C-325/07: Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	28
2007/C 211/53	Věc C-328/07: Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	28
2007/C 211/54	Věc C-329/07: Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika	29
2007/C 211/55	Věc C-333/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Lyon (Francie) dne 17. července 2007 – Regie Networks v. Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne	29
2007/C 211/56	Věc C-340/07: Žaloba podaná dne 19. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	29
2007/C 211/57	Věc C-341/07: Žaloba podaná dne 20. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Švédské království	30
2007/C 211/58	Věc C-342/07: Žaloba podaná dne 24. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika	30
2007/C 211/59	Věc C-345/07: Žaloba podaná dne 25. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika	30
2007/C 211/60	Věc C-346/07: Žaloba podaná dne 25. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika	31

Soud prvního stupně

2007/C 211/61	Věc T-189/02: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 18. července 2007 – Ente per le Ville vesuviane v. Komise („Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Ukončení finanční pomoci Společenství — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Způsobilost jednat jako konečný příjemce finanční pomoci — Přímá souvislost — Práva na obhajobu — Porušení článku 12 nařízení (EHS) č. 4254/88 pozměněného — Nedostatečné dokazování“) 32	32
2007/C 211/62	Věc T-344/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 19. července 2007 – Bouychou v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost — Rozhodnutí nařizující vrácení státních podpor, které Francie poskytla společnosti Stardust Marine — Zrušení rozhodnutí rozsudkem Soudního dvora“) 32	32
2007/C 211/63	Věc T-360/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 19. července 2007 – FG Marine v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost — Rozhodnutí ukládající společnosti Stardust Marine vrátit státní podpory poskytnuté Francií — Zrušení rozhodnutí rozsudkem Soudního dvora“) 33	33
2007/C 211/64	Věc T-345/05 R II: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 27. června 2007 – V v. Parlament („Předběžné opatření — Zbavení člena Evropského parlamentu imunity — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost“) 33	33
2007/C 211/65	Věc T-130/06: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 25. června 2007 – Drax Power a další v. Komise („Žaloba na neplatnost — Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Návrh na změnu národního alokačního plánu — Odmitnutí Komise — Nepřípustnost“) 33	33
2007/C 211/66	Věc T-190/07: Žaloba podaná dne 31. května 2007 – KEK DIAVLOS v. Komise Evropských společenství 34	34
2007/C 211/67	Věc T-217/07: Žaloba podaná dne 26. června 2007 – Las Palmeras v. Rada a Komise 34	34
2007/C 211/68	Věc T-218/07: Žaloba podaná dne 26. června 2007 – Agroquivir v. Rada a Komise 35	35
2007/C 211/69	Věc T-219/07: Žaloba podaná dne 25. června 2007 – DSV Road v. Komise 36	36
2007/C 211/70	Věc T-225/07: Žaloba podaná dne 29. června 2007 – Thomson Sales Europe v. Komise 36	36
2007/C 211/71	Věc T-226/07: Žaloba podaná dne 20. června 2007 – Prana Haus v. OHIM (PRANAHAUS) 37	37
2007/C 211/72	Věc T-227/07: Žaloba podaná dne 28. června 2007 – Španělsko v. Komise 37	37
2007/C 211/73	Věc T-228/07: Žaloba podaná dne 29. června 2007 – Malheiro v. Komise 38	38
2007/C 211/74	Věc T-233/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2007 Maddalena Lebedef-Caponi proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. dubna 2007 ve věci F-71/06, Lebedef-Caponi v. Komise 39	39
2007/C 211/75	Věc T-234/07: Žaloba podaná dne 3. července 2007 – Koninklijke Grolsch v. Komise 39	39
2007/C 211/76	Věc T-235/07: Žaloba podaná dne 4. července 2007 – Bavaria v. Komise 40	40
2007/C 211/77	Věc T-236/07: Žaloba podaná dne 4. července 2007 – Spolková republika Německo v. Komise 41	41

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 211/78	Věc T-237/07: Žaloba podaná dne 26. června 2007 – CityLine Hungary v. Komise Evropských společenství	41
2007/C 211/79	Věc T-238/07: Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Ristic a další v. Komise	42
2007/C 211/80	Věc T-239/07: Žaloba podaná dne 9. července 2007 – Pathé Distribution v. EACEA	42
2007/C 211/81	Věc T-240/07: Žaloba podaná dne 4. července 2007 – Heineken Nederland a Heineken v. Komise	43
2007/C 211/82	Věc T-241/07: Žaloba podaná dne 10. července 2007 – Buzzi Unicem v. Komise	44
2007/C 211/83	Věc T-242/07: Žaloba podaná dne 6. července 2007 – Weiler v. OHIM – CISQ (Q2WEB)	45
2007/C 211/84	Věc T-243/07: Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Polská republika v. Komise Evropských společenství	45
2007/C 211/85	Věc T-244/07: Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Campo de Cartagena v. Rada a Komise	46
2007/C 211/86	Věc T-245/07: Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Virsa v. Rada a Komise	46
2007/C 211/87	Věc T-246/07: Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Coesagro v. Rada a Komise	47
2007/C 211/88	Věc T-247/07: Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Slovensko v. Komise	47
2007/C 211/89	Věc T-248/07: Žaloba podaná dne 12. července 2007 – Česká republika v. Komise	48
2007/C 211/90	Věc T-252/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Sungro v. Rada a Komise	49
2007/C 211/91	Věc T-253/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas v. Rada a Komise	49
2007/C 211/92	Věc T-254/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Pinzón v. Rada a Komise	49
2007/C 211/93	Věc T-255/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Algodonera de Palma v. Rada a Komise	49
2007/C 211/94	Věc T-256/07: Žaloba podaná dne 16. července 2007 – Organizace Mudžáhidů íránského lidu v. Rada	50
2007/C 211/95	Věc T-257/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Francie v. Komise	50
2007/C 211/96	Věc T-258/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Campo de Alcalá del Río v. Rada a Komise	51
2007/C 211/97	Věc T-259/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Algusa Algodonera Utrerana v. Rada a Komise	51
2007/C 211/98	Věc T-260/07: Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Las Marismas de Lebrija v. Rada a Komise	52
2007/C 211/99	Věc T-261/07: Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Komise v. Banca di Roma	52

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 211/100	Věc T-262/07: Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Litevská republika v. Komise	53
2007/C 211/101	Věc T-266/07: Žaloba podaná dne 9. července 2007 – Air One v. Komise	54
2007/C 211/102	Věc T-276/07: Žaloba podaná dne 23. července 2007 – Martin v. Parlament	55
2007/C 211/103	Věc T-278/07 P: Kasační opravný prostředek podaný Luigim Marcucciem dne 18. července 2007 proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 11. května 2007 ve věci F-2/06, Luigi Marcuccio v. Komise	55
2007/C 211/104	Věc T-279/07: Žaloba podaná dne 23. července 2007 – Francie v. Komise	56
2007/C 211/105	Věc T-284/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. července 2007 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu vydanému dne 22. května 2007 ve věci F-97/06, López Teruel v. OHIM	57
2007/C 211/106	Věc T-326/06: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. července 2007 – Total v. OHIM – Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)	57
Soud pro veřejnou službu Evropské unie		
2007/C 211/107	Věc F-7/06: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 11. července 2007 – B v. Komise (Veřejná služba — Úředníci — Odměňování — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 přílohy VII služebního řádu)	58
2007/C 211/108	Věc F-143/06: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. července 2007 – Continolo v. Komise (Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Převod nároku na důchod — Zjevná nepřipustnost)	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2007/C 211/01)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 199, 25.8.2007

Dřívější publikace

Úř. věst. C 183, 4.8.2007

Úř. věst. C 170, 21.7.2007

Úř. věst. C 155, 7.7.2007

Úř. věst. C 140, 23.6.2007

Úř. věst. C 129, 9.6.2007

Úř. věst. C 117, 26.5.2007

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-503/04) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti — Neprovedení — Článek 228 ES — Opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora — Vypovězení smlouvy)

(2007/C 211/02)

Jednací jazyk: němčina

ských společenství podle článku 228 ES, nepřijala opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora ze dne 10. dubna 2003, Komise v. Německo (C-20/01 a C-28/01), ohledně uzavření smlouvy na svoz odpadu města Braunschweig (Německo), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného článku.

- 2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Francouzská republika, Nizozemské království a Finská republika ponosou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 45, 19.2.2005.

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: B. Schima, zmocněnec)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: W.-D. Plessing a C. Schulze-Bahr, zmocněnci, H.-J. Prieß, advokát)

Vedlejší účastníci řízení: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J.-C. Gracia, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: H. G. Sevenster a D. J. M. de Grave, zmocněnci), Finská republika (zástupce: T. Pynnä, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Článek 228 ES – Neprovedení rozsudku ze dne 10. dubna 2003 ve spojených věcech C-20/01 a C-28/01 – Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322) – Zadání veřejných zakázek městem Braunschweig a obcí Bockhorn bez jejich vyhlášení – Návrh na stanovení penále

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že k datu, ke kterému uplynula lhůta stanovená v odůvodněném stanovisku vydaném Komisí Evrop-

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-507/04) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 79/409/EHS — Prováděcí opatření)

(2007/C 211/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek, B. Schima a M. Lang, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupce: H. Dossi, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nedostatečné a nesprávné provedení směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98)

Výrok

1) Rakouská republika tím, že správně neprovedla

- čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, v Burgenlandu, v Korutanech, v Dolních Rakousech, v Horních Rakousech a ve Štýrsku;
 - článek 5 směrnice 79/409 v Burgenlandu, v Korutanech, v Dolních Rakousech, v Horních Rakousech a ve Štýrsku;
 - čl. 6 odst. 1 směrnice 79/409 v Horních Rakousech;
 - čl. 7 odst. 1 směrnice 79/409 v Korutanech, v Dolních Rakousech a v Horních Rakousech;
 - čl. 7 odst. 4 směrnice 79/409 v následujících spolkových zemích a co se týče následujících druhů:
 - v Korutanech, co se týče tetřeva, tetřívka obecného, lysky černé, sluky lesní, holuba hřivnáče a hrdličky zahradní,
 - v Dolních Rakousech, co se týče holuba hřivnáče, tetřeva, tetřívka obecného a sluky lesní,
 - v Horních Rakousech, co se týče tetřeva, tetřívka obecného a sluky lesní,
 - ve spolkové zemi Salcbursko, co se týče tetřeva, tetřívka obecného a sluky lesní,
 - ve Štýrsku, co se týče tetřeva, tetřívka obecného a sluky lesní,
 - v Tyrolsku, co se týče tetřeva a tetřívka obecného,
 - ve Vorarlbersku, co se týče tetřívka obecného, a
 - ve spolkové zemi Vídeň, co se týče sluky lesní;
 - článek 8 směrnice 79/409 v Dolních Rakousech;
 - čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 79/409 v Burgenlandu, v Dolních Rakousech, co se týče § 20 odst. 4 zákona Dolních Rakous o ochraně přírody (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz), v Horních Rakousech, ve spolkové zemi Salcbursko, v Tyrolsku a ve Štýrsku;
 - článek 11 směrnice 79/409 v Dolních Rakousech,
- nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 10 ES, 249 ES a článku 18 směrnice 79/409.

2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.

3) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 45, 19.2.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato v. Lucchini Siderurgica SpA

(Věc C-119/05) (¹)

(Státní podpory — ESUO — Hutnictví — Podpora prohlášená za neslučitelnou se společným trhem — Vrácení podpory — Překážka věci pravomocně rozsouzené u rozsudku vnitrostátního soudu)

(2007/C 211/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato

Žalovaná: Lucchini Siderurgica SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Vrácení podpory prohlášené za neslučitelnou se společným trhem a v rozporu s rozhodnutím Komise ze dne 27. listopadu 1985 č. 3484/85/ESUO, kterým se stanoví pravidla Společenství pro podpory v odvětví ocelářství (Úř. věst. L 340, s. 1) – Povinnost státu požadovat zpět podporu navzdory opačnému rozsudku občanskoprávního soudu, který nabyl právní moci.

Výrok

Právo Společenství brání použití takového ustanovení vnitrostátního práva, které zakotvuje zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené, jako je článek 2909 italského občanského zákoníku (codice civile), pokud jeho použití brání vrácení státní podpory, která byla poskytnuta v rozporu s právem Společenství a jejíž neslučitelnost se společným trhem byla stanovena rozhodnutím Komise Evropských společenství, které se stalo konečným.

(¹) Úř. věst. C 132, 28.5.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht – Německo) – Gertraud Hartmann v. Freistaat Bayern

(Věc C-212/05) ⁽¹⁾

(Příhraniční pracovník — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Převedení bydliště do jiného členského státu — Nezaměstnaný manžel (manželka) — Příspěvek na výchovu — Odmítnutí přiznat příspěvek manželovi (manželce) — Sociální výhoda — Podmínka bydliště)

(2007/C 211/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundessozialgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gertraud Hartmann

Žalovaný: Freistaat Bayern

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundessozialgericht – Výklad nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) – Pojem pracovník – Německý úředník, který přesunul své bydliště do Rakouska, přičemž si zachoval svůj služební poměr v Německu – Odmítnutí přiznat příspěvek na výchovu jeho manželce, která má bydliště v Rakousku a která v Německu nevykonává výdělečnou činnost – Sociální výhoda

Výrok

- 1) Státní příslušník členského státu, který, při zachování svého zaměstnání v tomto státě, přesunul své bydliště do jiného členského státu a od té doby vykonává své povolání jako příhraniční pracovník, může být považován za „migrujícího pracovníka“ ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.
- 2) Za okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, brání čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1612/68 tomu, aby manželovi [manželce] migrujícího pracovníka vykonávajícího povolání v členském státě, který [která] nemá zaměstnání, s bydlištěm v jiném členském státě nebyla přiznána sociální výhoda, kterou představuje německý příspěvek na výchovu, z důvodu, že nemá v prvním státě bydliště ani obvyklý pobyt.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 6.8.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht – Německo) – Wendy Geven v. Land Nordrhein-Westfalen

(Věc C-213/05) ⁽¹⁾

(Příhraniční pracovník — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Příspěvek na výchovu — Odmítnutí přiznání — Sociální výhoda — Podmínka bydliště)

(2007/C 211/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundessozialgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Wendy Geven

Žalovaná: Land Nordrhein-Westfalen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundessozialgericht – Výklad čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) – Sociální výhoda – Vnitrostátní právní předpisy podřizující přiznání příspěvku na výchovu (Erziehungsgeld) osobám, které nemají v tuzemsku své bydliště nebo obvyklý pobyt, podmínce překročení prahové hodnoty 15 pracovních hodin týdně (Geringfügigkeitsgrenze)

Výrok

Článek 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství nebrání tomu, aby vnitrostátní právní úprava členského státu nepřiznala státní příslušníci jiného členského státu, která má v tomto jiném státě bydliště a která v prvním státě vykonává zanedbatelnou výdělečnou činnost (v rozsahu mezi 3 a 14 hodinami týdně), sociální výhodu, kterou představuje německý příspěvek na výchovu, z důvodu, že v prvním státě nemá své bydliště ani obvyklý pobyt.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 6.8.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Société thermale d'Eugénie-Les-Bains v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Věc C-277/05) ⁽¹⁾

(DPH — Rozsah působnosti — Nevratné zálohy zaplacené v rámci smluv o poskytování služeb podléhajících DPH, jež si poskytovatel služeb ponechává v případě odstoupení od smlouvy — Kvalifikace)

(2007/C 211/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société thermale d'Eugénie-Les-Bains

Žalovaný: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Conseil d'État (Francie) – Výklad čl. 2 odst. 1 směrnice 77/388/EHS: šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Rozsah působnosti – Nevratné zálohy zaplacené v rámci smluv o poskytování služeb podléhajících dani z přidané hodnoty, jež si poskytovatel služeb ponechává v případě odstoupení od smlouvy – Kvalifikace jako odměna za poskytnutí rezervace nebo jako odškodnění za zrušení smlouvy

Výrok

Článek 2 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musejí být vykládány v tom smyslu, že částky zaplacené formou nevratných záloh v rámci smluv týkajících se poskytování hotelových služeb podléhajících dani z přidané hodnoty musejí být v případě, že zákazník využije možnosti odstoupení od smlouvy, která mu přísluší, a provozovatel hotelového zařízení si tyto částky ponechá, považovány za paušální odškodnění za zrušení smlouvy zaplacené jako náhrada škody vzniklé v důsledku toho, že zákazník nesplnil smlouvu,

bez přímé souvislosti s jakoukoli službou poskytovanou za protiplnění, a jako takové za nepodléhající této dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 229, 17.9.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-399/05) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/38/EHS — Veřejné zakázky v oblastech vodohospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací — Výstavba tepelné elektrárny a její uvedení do provozu — Podmínky pro připuštění do soutěže)

(2007/C 211/08)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a X. Lewis, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: D. Tsagkaraki a V. Christianos, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 93/38/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 199, s. 84; Zvl. vyd. 06/02, s. 194) – Připuštění dvou společností nesplňujících podmínky uvedené ve vyhlášení zakázky ani v zadávací dokumentaci do soutěže – Výstavba tepelné elektrárny v Lavrio a její uvedení do provozu

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 28.1.2006.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-460/05) ⁽¹⁾

(Směrnice 2005/36/ES — Uznávání odborných kvalifikací — Zdravotní sestry a ošetřovatelé odpovědní za všeobecnou péči — Porodní asistentky — Zvláštní ustanovení použitelná na polské doklady o dosažené kvalifikaci — Platnost — Povinnost uvést odůvodnění — Zavádění aktem o přistoupení)

(2007/C 211/09)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: J. Pietras, M. Szpunar a M. Brzezińska, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: U. Rösslein a A. Padowska, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. C. Giorgi Fort, R. Szostak a F. Florindo Gijón, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalované: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Støvlbæk a A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení čl. 33 odst. 2 a čl. 43 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22) – Zvláštní režim uznávání nabytých práv zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči a porodních asistentek, kteří jsou držiteli polského dokladu

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 60, 11.3.2006.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Olicom A/S v. Skatteministeriet

(Věc C-142/06) ⁽¹⁾

(Společný celní sazebník — Položky sazebníku — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Zařízení pro automatizované zpracování dat — Síťové karty s funkcí „modem“ — Pojem „speciální funkce“)

(2007/C 211/10)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Olicom A/S

Žalovaný: Skatteministeriet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Østre Landsret – Výklad nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1), ve znění nařízení Komise (ES) č. 3009/95 ze dne 22. prosince 1995 (Úř. věst. L 319, s. 1) – Číslo 8471 (zařízení pro automatizované zpracování dat) a 8517 (telekomunikační zařízení) – Síťové karty s dvojí funkcí, a to přístupem k lokální síti a k internetové síti – Speciální funkce

Výrok

Kombinované karty vyrobené za účelem vložení do přenosných počítačů musejí od 1. ledna 1996 podléhat clu jako zařízení pro zpracování dat pod číslem 8471 kombinované nomenklatury společného celního sazebníku, která se nachází v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 3009/95 ze dne 22. prosince 1995.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 143, 17.6.2006.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-155/06) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/29/Euratom — Ochrana zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření — Neexistence úplného provedení ve stanovené lhůtě)

(2007/C 211/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a D. Lawunmi, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupce: C. White, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě všech předpisů nezbytných k dosažení souladu s článkem 54 směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření (Úř. věst. L 159, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 291) – Neexistence ustanovení umožňujících provedení vhodného zásahu ve všech situacích vedoucích k přetrvávajícímu ozáření vyplývajícímu z následků radiační mimořádné situace nebo v minulosti vykonávané činnosti nebo pracovní činnosti

Výrok

- 1) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo všechna právní a správní opatření nezbytná k umožnění vhodného zásahu ve všech situacích vedoucích k přetrvávajícímu ozáření vyplývajícímu z následků radiační mimořádné situace nebo v minulosti vykonávané činnosti nebo pracovní činnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 53 směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření.
- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 20.5.2006.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – Lucemburské velkovévodství v. Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

(Věc C-182/06) ⁽¹⁾

(Článek 39 ES — Daň z příjmů nerezidentů — Výpočet daňové sazby — Nemovitosti nacházející se na území jiného členského státu — Nezohledněné ztrátové příjmy z pronájmu)

(2007/C 211/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství

Žalovaní: Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour administrative (Lucembursko) – Výklad článku 39 Smlouvy o ES – Vnitrostátní režim daně z příjmu státních příslušníků Společenství – nerezidentů – Odmítnutí zohlednit za účelem výpočtu daňové sazby ztrátové příjmy z pronájmu budov, které se nacházejí v jiném členském státě

Výrok

Článek 39 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje státnímu příslušníkovi Společenství, jenž nemá bydliště v členském státě, v němž pobírá příjmy tvořící podstatnou část jeho zdanitelných příjmů, aby pro účely stanovení výše daňové sazby použitelné na tyto příjmy požadoval zohlednění svých, ačkoliv rezident prvního státu může požadovat zohlednění uvedných ztrátových příjmů z pronájmu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 143, 17.6.2006.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2007 – Evropská agentura pro obnovu (EAO) v. Georgios Karatzoglou

(Věc C-213/06 P) ⁽¹⁾

(Kasační opravný prostředek — Dočasný zaměstnanec — Rozvázání smlouvy)

(2007/C 211/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Navrhovatelka: Evropská agentura pro obnovu (EAO) (zástupci: S. Orlandi a J.-N. Louis, advokáti)

Další účastník řízení: Georgios Karatzoglou (zástupce: S. A. Pappas, dikigoros)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 23. února 2006, Karatzoglou v. EAO (T-471/04), kterým Soud zrušil rozhodnutí EAO, jímž byla rozvázána pracovní smlouva dočasného zaměstnance žalobce v prvním stupni

Výrok

- 1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 23. února 2006, Karatzoglou v. EAO (T 471/04), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Soudu prvního stupně Evropských společenství, aby rozhodl o návrhových žádáních G. Karatzoglou směřujících ke zrušení rozhodnutí Evropské agentury pro obnovu (EAO) ze dne 26. února 2004, kterým byla rozvázána jeho pracovní smlouva.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 29.7.2006.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechthof te Amsterdam – Nizozemsko) – F.T.S. International BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

(Věc C-310/06) ⁽¹⁾

(Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Zařazení — Vykostěné dělené kuřecí maso, zmrazené a napuštěné solí — Platnost nařízení (ES) č. 1223/2002)

(2007/C 211/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: F.T.S. International BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Gerechthof te Amsterdam – Platnost nařízení Komise (ES) č. 1223/2002 ze dne 8. července 2002 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 179, s. 8; Zvl. vyd. 02/12, s. 271) – Vykostěné dělené kuřecí maso, zmrazené a napuštěné solí

Výrok

Nařízení Komise (ES) č. 1223/2002 ze dne 8. července 2002 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury je neplatné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 224, 16.9.2006.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Op en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-402/06) ⁽¹⁾

(Společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Výrobek získaný srážením mléka a odebráním velké části syrovátky)

(2007/C 211/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlande

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Op – en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V.

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1734/96 ze dne 9. září 1996 o změně přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1996, L 238, s. 1) – Výrobek získaný srážením mléka a odebráním velké části syrovátky, který obsahuje 2 % syrovátkových proteinů, k jejichž rozkladu došlo působením přidaného enzymu během 24 až 36 hodinového procesu sušení

Výrok

- 1) Položka 0406 kombinované nomenklatury uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1734/96 ze dne 9. září 1996, musí být vykládána v tom smyslu, že je do ní možné zařadit takový výrobek, jaký je dotčený v původním řízení, který se získává z kyselého mléka, ze kterého je z větší části odebrána syrovátka a jehož obsah syrovátkových proteinů byl snížen působením enzymu na 2 % celkového množství proteinů v průběhu 24 až 36 hodinového procesu sušení a který se skládá z kaseinu a více než 50 % vlhkosti.
- 2) Podpoložka 0406 20 90 kombinované nomenklatury musí být vykládána v tom smyslu, že do ní může být zařazen takový výrobek, jaký je dotčený v původním řízení, který obsahuje více než 50 % vlhkosti a méně než 1 % tuku, který je ve formě pravidelných zrn

o velikosti 2 až 4 mm a je určen k použití při výrobě obložení na pizzu a přípravě syrových omáček.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 16.12.2006.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-517/06) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/98/ES — Opakované použití informací veřejného sektoru — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2007/C 211/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Braun a E. Montaguti, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupce: E. Riedl, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí všech předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, s. 90; Zvl. vyd. 13/32, s. 701) ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Rakouská republika tím, že ve stanovené lhůtě ve spolkových zemích Štýrsko a Salcbursko nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-26/07) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/80/ES — Odškodňování obětí trestných činů — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2007/C 211/17)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a A.-M. Rouchaud-Joët, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: N. Dafniou, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě všech ustanovení nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 65)

Výrok

1) Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní ustanovení nezbytná k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů, nesplnila povinnosti, které pro ní vyplývají na základě této směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 56, 10.3.2007.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-50/07) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/24/ES — Hromadně vyráběné léčivé přípravky — Tradiční rostlinné léčivé přípravky — Kodex Společenství — Humánní léčivé přípravky — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2007/C 211/18)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/24/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o tradiční rostlinné léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, s. 85; Zvl. vyd. 13/34, s. 313).

Výrok

1) Španělské království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo právní a správní předpisy nezbytná k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/24/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o tradiční rostlinné léčivé přípravky, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 69, 24.3.2007.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-61/07) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Mechanismus určený k tomu, aby umožnil monitorování emisí skleníkových plynů — Provádění Kjótského protokolu)

(2007/C 211/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupce: C. Schiltz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Neoznámení ve stanovené lhůtě zprávy obsahující informace stanovené v čl. 3 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu – Informace týkající se národních odhadů emisí skleníkových plynů a opatření přijatých pro omezení nebo snížení těchto emisí

Výrok

1) Lucemburské velkovévodství tím, že neposkytlo informace požadované v čl. 3 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z tohoto ustanovení.

2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 28.4.2007.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 12. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-90/07) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/12/ES — Obaly a obalové odpady — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2007/C 211/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Konstantinidis a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupce: S. Raskin, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/12/ES ze dne 11. února 2004, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 47, s. 26; Zvl. vyd. 13/34, s. 3)

Výrok

1) Belgické království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/12/ES ze dne 11. února 2004, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 28.4.2007.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-220/07)

(2007/C 211/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J.-P. Keppen a M. Shotter, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že provedla do vnitrostátního práva ustanovení o určení podniků, které mohou zaručovat poskytování univerzální služby, nesplnila povinnosti, které pro ní vyplývají z čl. 8 odst. 2 a článků 12 a 13, jakož i z přílohy IV směrnice o univerzální službě 2002/22/ES⁽¹⁾;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou Komise v podstatě žalované vytýká, že nesprávně provedla směrnici 2002/22 v míře, ve které francouzské právní předpisy stanoví, že poskytování jedné ze složek univerzální služby může být svěřeno každému subjektu, který je schopen toto poskytování zajistit na celém území státu. Takové ustanovení je v rozporu jak se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v čl. 8 odst. 2 výše uvedené směrnice, tak se zásadami rentability a účinnosti vyplývajícími z jejích článků 8, 12 a 13, jakož i z její přílohy IV, jelikož *a priori* vylučuje hospodářské subjekty, které nejsou schopny zajistit poskytování univerzální služby na celém území státu. Směrnice skutečně sama o sobě nevylučuje, aby byl případně nakonec určen jediný subjekt, kterému je svěřen úkol pokrýt celé území státu, ale každopádně ukládá členským státům, aby předtím postupovaly otevřeně v souladu s kritérii zakotvenými v čl. 8 odst. 2 směrnice, aby bylo zaručeno, že případné určení jediného subjektu bude zcela nejúčinnějším a nejrentabilnějším řešením.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367).

Žaloba podaná dne 1. června 2007 – Komise Evropských společností v. Lucemburské velkověvodství

(Věc C-263/07)

(2007/C 211/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společností (zástupci: A. Alcover San Pedro a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalovaný: Lucemburské velkověvodství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Lucemburské velkověvodství tím, že správně neprovedlo čl. 9 odst. 4 a čl. 13 odst. 1 a přílohu I směrnice Rady 96/61/ES⁽¹⁾ ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezení znečištění, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají na základě této směrnice;
- uložit Lucemburskému velkověvodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise na podporu své žaloby uplatňuje tři žalobní důvody.

V rámci svého prvního žalobního důvodu žalovanému vytýká, že nesprávně provedlo čl. 9 odst. 4 směrnice 96/61 tím, že doplnilo správnou definici „nejlepších dostupných technik“ o text týkající se „nepřiměřených nákladů“ těchto technik, který směrnice neobsahuje. Přestože směrnice uvádí, že nejlepší dostupnou technikou se rozumí technika, která byla vyvinuta v měřítku umožňujícím její zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek, neumožňuje systematicky vyloučit techniky, jejichž použitelnost a dostupnost s sebou přináší nepřiměřené náklady s odkazem na středně velké a hospodářsky prosperující závody ve stejném nebo podobném odvětví. Takováto upřesnění podle ní překračují mez toho, co v tomto ohledu stanoví směrnice.

V rámci svého druhého žalobního důvodu Komise žalovanému vytýká, že zúžilo rozsah povinnosti přezkoumávat a aktualizovat podmínky povolení stanovené v čl. 13 odst. 1 směrnice, neboť podle znění vnitrostátních ustanovení k provedení směrnice by takovýto přezkum byl učiněn pouze za třech přesně vymezených okolností nebo v případě „řádně odůvodněné“ potřeby. Toto znění je podle ní opět přísnější než znění směrnice, která pouze hovoří o „pravidelném“ přezkumu a aktualizaci „v případě nutnosti“ podmínek povolení.

V rámci svého třetího žalobního důvodu Komise žalovanému vytýká, že nesprávně provedlo přílohu I směrnice tím, že vnitrostátní opatření k provedení směrnice údajně hovoří o „kotelnách o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“, a nikoli o „spalovacích zařízeních o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“, jak se uvádí v kategorii 1.1. výše uvedené přílohy. Posledně uvedená kategorie je však širší než kategorie kotel.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80.

Žaloba podaná dne 6. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-268/07)

(2007/C 211/23)

Jednací jazyk: francouzština

Žaloba podaná dne 7. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-271/07)

(2007/C 211/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

1. určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 71 této směrnice;

Podpůrně:

určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že neuvědomilo Komisi o nezbytných právních a správních předpisech k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 71 této směrnice;

2. uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/17/ES uplynula dne 31. ledna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 1.

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Alcover San Pedro a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalovaný: Belgické království

Návrhová žádání

— určit, že Belgické království tím, že provedlo částečně nebo nesprávně čl. 2 odst. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 a 11, článek 3, článek 5, čl. 6 odst. 1, článek 8, čl. 9 odst. 3, 4, 5 a 6, článek 10, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 1 a 2, článek 14, čl. 17 odst. 2, přílohu I a přílohu IV směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezení znečištění⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou Komise žalovanému vytýká, že provedl částečně nebo nesprávně, případně že neprovedl několik základních ustanovení směrnice 96/61. Žaloba, která se vztahuje na opatření přijatá (či nepřijatá) regionem Valonsko a regionem Brusel-hlavní město, se týká zejména neexistence shody mezi věcnou působností uvedených opatření a věcnou působností směrnice a příliš rozsáhlé posuzovací pravomoci, která je přiznána regionálním orgánům, pokud jde o provozní povolení a okolnosti, za nichž musí být proveden nový přezkum nebo aktualizace podmínek pro povolení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80.

Žaloba podaná dne 7. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-272/07)

(2007/C 211/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

1. Určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (¹), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 80 této směrnice;

Podpůrně:

určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že Komisi neuvědomilo o právních a správních předpisech nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 80 této směrnice;

2. Uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/18/ES uplynula dne 31. ledna 2006.

(¹) Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132.

Žaloba podaná dne 7. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-273/07)

(2007/C 211/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

1. Určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2005/51/ES ze dne 7. září 2005, kterou se mění příloha XX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES a příloha VIII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES o veřejných zakázkách (¹), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 3 této směrnice;

Podpůrně:

určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že Komisi neuvědomilo o právních a správních předpisech nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Komise 2005/51/ES ze dne 7. září 2005, kterou se mění příloha XX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES a příloha VIII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES o veřejných zakázkách, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 3 této směrnice;

2. Uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2005/51/ES uplynula dne 31. ledna 2006.

(¹) Úř. věst. L 257, s. 127.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte d'appello di Firenze (Itálie) dne 11. června 2007 – Nancy Delay v. Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Italská republika

(Věc C-276/07)

(2007/C 211/27)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Corte d'appello di Firenze

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Nancy Delay

Odporučí: Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Italská republika

Předběžná otázka

Mohou být článek 39 zakládající smlouvy a odvozené akty (*ex plurimis*: výklady podané v rozsudcích C-212/99 ze dne 21. června 2001 a C-119/04 ze dne 18. července 2006) vykládány v tom smyslu, že je legitimní právní úprava tzv. „výměnných lektorů“, jimž, již vázaným (podle zákona č. 62/1967) pracovní smlouvou na dobu určitou, není zabezpečeno, že jim v okamžiku nahrazení této smlouvy smlouvou na dobu neurčitou budou zachována všechna jejich práva nabytá od data prvního přijetí do zaměstnání s účinkem nejen pokud jde o zvýšení odměn, ale i o počet odpracovaných let a úhradu příspěvků na sociální zabezpečení ze strany zaměstnavatele?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-278/07)

(2007/C 211/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

- 1) Je nutno uplatnit promlčecí dobu stanovenou v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci první větě nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾ také tehdy, jestliže k nesrovnalosti došlo nebo jestliže tato skončila před tím, než vstoupilo nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 v platnost?
- 2) Vztahuje se vůbec promlčecí doba upravená ve výše uvedeném ustanovení na taková správní opatření, jako je zpětné vymáhání vývozní náhrady, která byla poskytnuta v důsledku nesrovnalosti?

V případě kladné odpovědi na tyto otázky:

- 3) Může být delší lhůta podle čl. 3 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 uplatňována členským státem také tehdy, jestliže takováto delší lhůta byla v právu členského státu stanovena již před přijetím výše uvedeného nařízení? Může být takováto delší lhůta uplatňována také tehdy, jestliže nebyla stanovena ve zvláštním předpisu pro zpětné vymáhání vývozní náhrady nebo obecně pro správní opatření, nýbrž vyplývá z obecného předpisu příslušného členského státu, který se vztahuje na všechny případy promlčení, které nejsou upraveny zvlášť („záchytný předpis“)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Vion Trading GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-279/07)

(2007/C 211/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vion Trading GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

- 1) Je nutno uplatnit promlčecí dobu stanovenou v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci první větě nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾ také tehdy, jestliže k nesrovnalosti došlo nebo jestliže tato skončila před tím, než vstoupilo nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 v platnost?
- 2) Vztahuje se vůbec promlčecí doba upravená ve výše uvedeném ustanovení na taková správní opatření, jako je zpětné vymáhání vývozní náhrady, která byla poskytnuta v důsledku nesrovnalostí?

V případě kladné odpovědi na tyto otázky:

- 3) Může být delší lhůta podle čl. 3 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 uplatňována členským státem také tehdy, jestliže takováto delší lhůta byla v právu členského státu stanovena již před přijetím výše uvedeného nařízení? Může být takováto delší lhůta uplatňována také tehdy, jestliže nebyla stanovena ve zvláštním předpisu pro zpětné vymáhání vývozní náhrady nebo obecně pro správní opatření, nýbrž vyplývá z obecného předpisu příslušného členského státu, který se vztahuje na všechny případy promlčení, které nejsou upraveny zvlášť („záchytný předpis“)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Ze Fu Fleischhandel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-280/07)

(2007/C 211/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

- 1) Je nutno uplatnit promlčecí dobu stanovenou v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci první větě nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾ také tehdy, jestliže k nesrovnalosti došlo nebo jestliže tato skončila před tím, než vstoupilo nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 v platnost?
- 2) Vztahuje se vůbec promlčecí doba upravená ve výše uvedeném ustanovení na taková správní opatření, jako je zpětné vymáhání vývozní náhrady, která byla poskytnuta v důsledku nesrovnalostí?

V případě kladné odpovědi na tyto otázky:

- 3) Může být delší lhůta podle čl. 3 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 uplatňována členským státem také tehdy, jestliže takováto delší lhůta byla v právu členského státu stanovena již před přijetím výše uvedeného nařízení? Může být takováto delší lhůta uplatňována také tehdy, jestliže nebyla stanovena ve zvláštním předpisu pro zpětné vymáhání vývozní náhrady nebo obecně pro správní opatření, nýbrž vyplývá z obecného předpisu příslušného členského státu, který se vztahuje na všechny případy promlčení, které nejsou upraveny zvlášť („záchytný předpis“)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. června 2007 – Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-281/07)

(2007/C 211/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

1) Je nutno použít čl. 3 odst. 1 první pododstavec první věty nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾ na zpětné vymáhání vývozní náhrady neprávem poskytnuté vývozci, i když se tento vývozce nedopustil žádné nesrovnalosti?

V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

2) Je nutno použít toto ustanovení analogicky na zpětné vymáhání takovýchto zvýhodnění od toho, na koho vývozce svůj nárok na vývozní náhradu postoupil?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, s. 1.

Žaloba podaná dne 13. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-286/07)

(2007/C 211/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: B. Stromsky, zmocněnec)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že pro účely registrace motorových vozidel, která byla předtím registrována v jiných členských státech vyžaduje předložení výpisu z obchodního rejstříku prodejce, zatímco takový výpis není požadován pro motorová vozidla, která byla předtím registrována v Lucembursku, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 28 Smlouvy o založení Evropského společenství;
- uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise svou žalobou kritizuje žalovaným stanovené podmínky registrace ojetých motorových vozidel, která předtím byla registrována v jiném členském státě.

Žalovaný tím, že podřizuje registraci těchto motorových vozidel v Lucembursku ověření doplňujících listin a zejména předložení úředního výpisu z obchodního rejstříku prodejce vozidla, činí totiž dovoz vozidel předtím registrovaných v jiných členských státech méně atraktivním a z tohoto důvodu brání volnému pohybu tohoto zboží.

Tato překážka, zakázaná článkem 28 ES, je tím spíše závažná, že postihuje především dovážená motorová vozidla, neboť u ojetých motorových vozidel, která byla předtím registrována v Lucembursku se, jak se zdá, stejná ověření listin neprovádí.

Odůvodnění této překážky, které uvádí žalovaný, není mimoto věrohodné zejména proto, že žalovaný má již k dispozici značné kontrolní prostředky pro zajištění toho, že dotčená motorová vozidla nebyla předmětem nelegálního obchodování a že má v každém případě k dispozici méně radikální prostředky, než je odmítnutí registrace, jež přicházejí v úvahu v případě nepředložení v současnosti vyžadovaného výpisu z obchodního rejstříku, takové jako je například přerušení registračního řízení po dobu nezbytnou k ověření prováděnému správními orgány.

Žaloba podaná dne 14. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-287/07)

(2007/C 211/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

1. Určit, že Belgické království tím, že nepřijalo veškeré nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 71 této směrnice;

podpůrně:

určit, že Belgické království tím, že neuvědomilo Komisi o veškerých nezbytných právních a správních předpisech k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 71 této směrnice;

2. uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/17/ES uplynula dne 31. ledna 2006.

(¹) Úř. věst. L 134, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 19.

Žaloba podaná dne 15. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-292/07)

(2007/C 211/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

1. Určit, že Belgické království tím, že nepřijalo veškeré nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (¹), nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 80 této směrnice;

podpůrně:

určit, že Belgické království tím, že neuvědomilo Komisi o veškerých nezbytných právních a správních předpisech k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 80 této směrnice;

2. uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/18/ES uplynula dne 31. ledna 2006.

(¹) Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132.

Žaloba podaná dne 19. června 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-294/07)

(2007/C 211/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: D. Maidani, zmocněnec)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES (¹) ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají na základě článku 40 této směrnice;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/38/ES uplynula dne 29. dubna 2006.

(¹) Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46, a – opravy – Úř. věst. 2004, L 229, s. 35, a Úř. věst. 2005, L 197, s. 34.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2007 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 29. března 2007 ve věci T-369/00, Département du Loiret (Francie), podporovaný Scott SA v. Komise Evropských společenství

(Věc C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupce: J. Flett, zmocněnec)

Další účastníci řízení: Département du Loiret, Scott SA

Návrhová žádání

- určit opodstatněnost kasačního opravného prostředku, a v důsledku toho zrušit napadený rozsudek v plném rozsahu;
- rozhodnout ve sporu s konečnou platností a mít za to, že je rozhodnutí [2002/14/ES] ⁽¹⁾ dostatečně odůvodněno, pokud jde o užití složené úrokové míry, nebo pokud by Soudní dvůr usoudil, že o sporu nemůže být rozhodnuto, věc vrátit zpět Soudu k rozhodnutí;
- určit, že žalobce v řízení v prvním stupni ponese vlastní náklady řízení, a uložit mu, aby nesl náklady řízení vzniklé Komisi v řízeních u Soudního dvora a Soudu;
- určit, že Scott SA ponese vlastní náklady řízení v obou řízeních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka), která úvodem tvrdí, že se napadený rozsudek zakládá na chybném uplatnění pravidel Společenství v oblasti státních podpor, která Soud nesprávně pokládal za pravidla týkající se hospodářské soutěže mezi podniky k datu příkazu k navrácení protiprávní podpory, a nikoli za pravidla týkající se hospodářské soutěže mezi členskými státy k datu skutečného poskytnutí uvedené podpory, uplatňuje osm důvodů na podporu svého kasačního opravného prostředku.

Svým prvním důvodem navrhovatelka uplatňuje, že na rozdíl od toho, jak Soud rozhodl v napadeném rozsudku, rozhodnutí nařizující navrácení protiprávně poskytnuté podpory je dostatečně odůvodněno, jelikož jednoduchý matematický výpočet

umožňuje určit, jaká metoda výpočtu byla použita. Tak je tomu přitom právě v projednávaném případě, neboť všechny významné údaje týkající se výše poskytnuté podpory, úrokové míry, trvání a částky, která má být navržena, jsou v jejím rozhodnutí uvedeny.

Svým druhým důvodem navrhovatelka tvrdí, že užití složené úrokové míry bylo v každém případě přinejmenším konkludentně uvedeno v odůvodnění jejího rozhodnutí s ohledem na prohlášené cíle odstranění zvýhodnění vyplývajícího z podpory a obnovení předchozího stavu. V tomto ohledu musí být úroková míra použitelná na částku, která má být navržena, nezbytně složenou úrokovou mírou, aby byla zohledněna inflace a zvýhodnění, které u příjemce podpory v průběhu času roste.

Svým třetím důvodem Komise tvrdí, že Soud provedl nesprávné právní posouzení, když v její neprospěch obrátil důkazní břemeno. Přísluší totiž žalobci v řízení v prvním stupni, aby prokázal tvrzenou změnu praxe Komise týkající se úrokové míry použitelné na příkazy k navrácení protiprávních podpor, a nikoli Komisi, aby prokazovala neexistenci takové změny.

Ve svém čtvrtém důvodu se navrhovatelka domnívá, že Soud provedl nesprávné právní posouzení, když rozhodl, že neupřesnila, jak byla společnost, která byla příjemcem podpory, stále zvýhodněna k datu příkazu k navrácení této podpory. Komise musí prokázat existenci takového zvýhodnění k datu poskytnutí podpory, nikoli k datu jejího navrácení.

Svým pátým a šestým důvodem Komise vytýká Soudu, že vycházel z dohadů, a nikoli z důkazů, co se týče prodejní ceny společnosti, která byla příjemcem podpory, pro jinou společnost, a že rozhodl, že je tato prodejní cena 11 let po poskytnutí podpory faktorem, který Komise měla zohlednit pro stanovení částky, která má být navržena. V oblasti státních podpor je totiž cílem obnovení předchozího stavu, a částka podpory, která má být navržena, tedy nezbytně odpovídá částce původně poskytnuté, která až do svého skutečného navrácení podléhá složeným ročním úrokům, nezávisle na tom, jak s ní příjemce podpory v mezidobí naložil.

Svým sedmým důvodem navrhovatelka tvrdí, že Soud provedl nesprávné právní posouzení, když rozhodl, že okolnost, že k navrácení podpory musí dojít v souladu s vnitrostátními pravidly, nezbytně znamená, že úroky musejí být vypočítány na základě jednoduché míry. Ačkoli je správné, že jistina a úroky musejí být navrženy v souladu s postupy podle vnitrostátního práva, na stanovení úrokové míry, jakož i otázku, zda tato míra musí být jednoduchá, nebo složená, se totiž vztahuje právo Společenství, a nikoli vnitrostátní právo.

Svým osmým důvodem Komise konečně uplatňuje, že napadený rozsudek je zcela nepřiměřený v rozsahu, v němž ruší její rozhodnutí v plném rozsahu, zatímco bylo možné rozlišit částku jistiny od částky splatné jako úroky, jakož i bylo možné rozlišit užití jednoduché úrokové míry od užití složené úrokové míry.

(¹) Rozhodnutí Komise 2002/14/ES ze dne 12. července 2000 o státní podpoře poskytnuté Francií ve prospěch Scott Paper SA/ Kimberly-Clark (Úř. věst. 2002, L 12, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Regensburg (Německo) dne 21. června 2007 – trestní řízení proti Klausovi Bourquainu

(Věc C-297/07)

(2007/C 211/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Regensburg

Účastník původního řízení

Klaus Bourquain

Předběžná otázka

Platí v souvislosti s výkladem článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích podepsané dne 19. června 1990 (¹) zákaz stíhat osobu, která byla pravomocně odsouzena jednou smluvní stranou, pro tentýž čin druhou smluvní stranou, jestliže trest, který jí byl uložen, nemohl být podle práva smluvní strany, ve které byl rozsudek vynesena, nikdy vykonán?

(¹) Úř. věst. 2000, L 239, s. 19.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná VAT and Duties Tribunal, Londýn (Spojené království) dne 29. června 2007 – J D Wetherspoon PLC v. The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-302/07)

(2007/C 211/38)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

VAT and Duties Tribunal, Londýn

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: J D Wetherspoon PLC

Žalovaný: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžné otázky

- 1) Řídí se zaokrouhlování částek DPH výhradně vnitrostátními právními předpisy nebo se řídí právem Společenství? Vyplývá zejména z čl. 2 prvního a druhého pododstavce první směrnice (¹) a čl. 11 části A odst. 1 písm. a) nebo čl. 12 odst. 3 písm. a) nebo z čl. 22 odst. 3 písm. b) (ve znění ke dni 1. ledna 2004) šesté směrnice (²), že zaokrouhlování je otázkou práva Společenství?
- 2) Zejména:
 - i) Brání právo Společenství použití vnitrostátního předpisu nebo postupu vnitrostátního daňového orgánu, který vyžaduje zaokrouhlení nahoru jakékoli částky DPH, pokud je zlomek nejmenší jednotky měny roven 0,50 nebo vyšší než 0,5 (například 0,5 pence musí být zaokrouhleno nahoru na nejbližší celou penci)?
 - ii) Vyžaduje právo Společenství, aby osoby povinné k dani byly oprávněny zaokrouhlit dolů jakoukoli částku DPH, která zahrnuje zlomek nejmenší jednotky měny?
- 3) Na jaké úrovni je v případě prodeje za cenu včetně DPH třeba podle práva Společenství provést zaokrouhlení pro účely výpočtu splatné DPH: na úrovni každého jednotlivého kusu, každého druhu zboží, každého dodání (pokud je součástí téhož košíku více než jedno dodání), každého celkové plnění či košíku, nebo každého zdaňovacího období nebo na jiné úrovni?

4) Mají na odpověď na kteroukoli z uvedených otázek vliv zásady rovného zacházení a daňové neutrality vyplývající z práva Společenství, zejména s ohledem na existenci ustanovení ve Spojeném království, kterým příslušné daňové orgány umožňují pouze některým podnikatelům zaokrouhlit dolů účtované částky DPH?

(¹) První směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 71, s. 1301, Zvl. vyd. 09/01, s. 3).

(²) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1, Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 29. června 2007 – Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

(Věc C-303/07)

(2007/C 211/39)

Jednací jazyk: *finština*

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

Žalovaný: Uudenmaan verovirasto ja Helsingin kaupunki

Předběžné otázky

Je třeba vykládat články 43 ES a 48 ES, jakož i články 56 ES a 58 ES v tom smyslu, že akciová společnost nebo investiční fond založené podle finského práva a SICAV založená podle lucemburského práva musí být považovány za srovnatelné, aby mohly vykonávat základní práva přiznaná jim ustanoveními uvedených článků, přestože finské právo nezná formu společností plně odpovídající SICAV, je-li zároveň třeba přihlídnout k tomu, že SICAV, jež je společností založenou podle lucemburského práva, není uvedena v seznamu společností spadajících pod čl. 2 písm. a) směrnice 90/435/EHS (¹) – již byla přizpůsobena finská úprava srážkových daní použitelná v projednávané věci – a dále k tomu, že je SICAV podle lucemburských vnitrostátních daňových předpisů osvobozena od daně z příjmu?

Došlo za těchto okolností k porušení uvedených článků Smlouvy o ES, jestliže SICAV usazená v Lucembursku není jakožto příjemce dividend ve Finsku osvobozena od srážkové daně odváděné z dividend?

(¹) Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 6; Zvl. vyd. 09/01, s. 147).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. července 2007 – Directmedia Publishing GmbH v. 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

(Věc C-304/07)

(2007/C 211/40)

Jednací jazyk: *němčina*

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Directmedia Publishing GmbH

Žalovaní: 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

Předběžná otázka

Může být převzetí dat z (podle čl. 7 odst. 1 směrnice o databázích) chráněné databáze do jiné databáze vytěžováním ve smyslu čl. 7 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (směrnice o databázích) (¹) také tehdy, pokud je na základě vyhledávání v databázi prováděno po zvážení v jednotlivých případech, nebo předpokládá vytěžování ve smyslu tohoto ustanovení postup, při kterém dochází k (fyzickému) kopírování souboru údajů z databáze?

(¹) Úř. věst. L 77, s. 20.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale civile di Genova (Itálie) dne 2. července 2007 – Radiotelevisione italiana SpA (RAI) v. PTV Programmazioni Televisive SpA

(Věc C-305/07)

(2007/C 211/41)

Jednací jazyk: italština

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 3. července 2007 – Ruben Andersen v. Kommunernes Landsforening jednající jménem obce Slagelse (dříve obec Skælskør)

(Věc C-306/07)

(2007/C 211/42)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Tribunale civile di Genova

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Radiotelevisione italiana SpA (RAI)

Žalovaná: PTV Programmazioni Televisive SpA

Předběžné otázky

- 1) Představuje poplatková povinnost uložená všem majitelům přístrojů, schopných přijímat rozhlasový a televizní signál, za účelem financování veřejné služby televizního vysílání, posuzovaná jak na celostátní, tak na místní úrovni, státní podporu podle článku 87 Smlouvy o ES?
- 2) V případě kladné odpovědi je rozhodnutí Komise sdělené italskému ministerstvu zahraničních věcí dne 20. dubna 2005 neslučitelné s právem Společenství z důvodu pochybení pokud jde o skutková zjištění nebo posouzení skutkového stavu, jelikož považuje výjimku podle čl. 86 odst. 2 za použitelnou na poplatek RAI, avšak nebere se v úvahu, že: – vysílatel, který je držitelem koncese, vykonává veřejnou službu rozhlasového a televizního vysílání na regionální úrovni, která není vymezena regionálními zákony a specifickými smlouvami o výkonu veřejné služby o úkolech, které je vysílatel povinen plnit pokud jde o časový rozvrh a programovou síť pro vysílání daného obsahu na regionální úrovni; – vzhledem k tomu, že nejsou definovány závazky veřejné služby, nemůže být prováděna kontrola skutečného přidělování státních zdrojů určených pro veřejnou službu na místní úrovni výhradně na činnosti související s touto veřejnou službou; – vysílatel, který je držitelem koncese, nebyl oficiálně pověřen výkonem specifických závazků veřejné služby, ale byl pouze obecně oprávněn k výkonu regionální veřejné služby?
- 3) Obecně, brání článek 86 Smlouvy o ES vnitrostátním právním předpisům, které na místních trzích přiznávají jednotlivým regionům legislativní pravomoc stanovit další úkoly regionální veřejné služby podporované ze státních zdrojů a stanoví, že těmito dalšími úkoly je pověřena výhradně RAI SpA bez jakéhokoli veřejného nabídkového řízení?

Předkládající soud

Højesteret (Dánsko).

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ruben Andersen.

Žalovaný: Kommunernes Landsforening jednající jménem obce Slagelse (dříve obec Skælskør).

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že kolektivní smlouva, kterou mají být do vnitrostátního práva provedena její ustanovení, se nemůže použít na zaměstnance, jenž není členem organizace, která je stranou kolektivní smlouvy?
- 2) V případě zamítavé odpovědi na první otázku: má být výraz „zaměstnanci, na něž se nevztahuje kolektivní smlouva nebo smlouvy týkající se pracovního poměru“, obsažený v čl. 8 odst. 2 této směrnice vykládán tak, že ustanovení kolektivní smlouvy, která se týká povinnosti předchozího oznámení zaměstnavatele, se nemohou použít na zaměstnance, který není členem organizace, která je stranou kolektivní smlouvy?
- 3) Vztahují se pojmy „pracovní smlouva na dobu určitou“ a „pracovní poměr na dobu určitou“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice na krátkodobá zaměstnání nebo na všechny formy časově omezených zaměstnaneckých poměrů? V prvně uvedeném případě: podle jakých kritérií je třeba rozhodnout, zda je zaměstnanecký poměr považován za dočasný (krátkodobý)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 288, s. 32.

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2007 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 24. dubna 2007 ve věci T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso v. Evropský parlament

(Věc C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (zástupce: D. Rouget, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- prohlásit tento kasační opravný prostředek za odůvodněný, a zrušit tudíž usnesení Soudu prvního stupně ze dne 24. dubna 2007;
- rozhodnout s konečnou platností o sporu a zrušit rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 22. března 2006, kterým se nařizuje, aby žalobce vrátil částku 118 360,18 eur a zadržení různých parlamentních náhrad a příspěvků, které jsou navrhovateli dlužny ze strany Parlamentu;
- rozhodnout, že odpůrce ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené navrhovatelem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku šest důvodů.

Prvním důvodem zpochybňuje procesní prostředek v článku 111 jednacího řádu Soudu, který ho zbavuje práva na spravedlivý proces, protože nebyl předtím vyslechnut Soudem a nemohl odpovědět na argumenty Parlamentu.

Druhým důvodem navrhovatel uplatňuje porušení zásady nestrannosti, protože o dvou žalobách, které postupně podal ve věcech T-146/04 a T-132/06 – ve kterých byl vydán rozsudek ze dne 22. prosince 2005 a usnesení ze dne 24. dubna 2007 – rozhodovali titíž soudci. Výše uvedená zásada přitom stanoví, že tentýž soudce nemůže rozhodovat, i na témže stupni soudnictví, ve věci, která spočívá na totožných skutečnostech nebo na skutečnostech, které dostatečně souvisejí se skutečnostmi ve věci, ve které předtím rozhodl.

Navrhovatel prostřednictvím svého třetího důvodu tvrdí, že Soud nesprávně posoudil dosah rozsudku ze dne 22. prosince 2005. Tím, že Soud zrušil z důvodu nepřislušnosti rozhodnutí přijaté generálním tajemníkem Parlamentu ze dne 24. února 2004, totiž neměl navrhovatel důvod k podání kasačního opravného prostředku proti tomuto rozsudku před Soudním dvorem, neboť shledání nepřislušnosti soudcem má za následek neexistence rozhodnutí stíženého touto vadou.

Čtvrtým důvodem navrhovatel napadá systematické odmítání Soudu zohlednit argumenty, které vznesl za účelem dosažení zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 22. března 2006. Toto naposledy uvedené rozhodnutí totiž tvoří nové rozhodnutí, které se liší od rozhodnutí ze dne 24. února 2004, a Soud byl tedy povinen zkoumat všechny hmotněprávní a procesněprávní žalobní důvody, které vznesl za účelem jeho napadení.

Pátým důvodem navrhovatel Soudu vytýká, že odmítl zkoumat žalobní důvod vycházející z vyšší moci, třebaže takový žalobní důvod nebyl v žalobě podané proti rozhodnutí ze dne 24. února 2004 vznesen.

Konečně šestým důvodem navrhovatel Soudu vytýká, že porušil zásadu řádné správy tím, že odmítl zejména jakýkoliv odkaz na Kodex řádného správního postupu přijatého Parlamentem dne 6. září 2001.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lunds tingsrätt (Švédsko) dne 5. července 2007 – Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkursen v. Anders Holmqvist

(Věc C-310/07)

(2007/C 211/44)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Lunds Tingsrätt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkursen

Žalovaný: Anders Holmqvist

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 8a směrnice Rady 80/987/EHS ⁽¹⁾ ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, změněné naposledy směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES ⁽²⁾, vykládán tak, že proto, aby byl podnik považován za podnik provozující činnost na území konkrétního členského státu, je pro něj nezbytné, aby měl v tomto členském státě pobočku nebo stálou provozovnu?
- 2) Pokud bude odpověď na otázku 1 záporná, jaké podmínky musí být splněny, aby podnik byl považován za podnik provozující činnost v několika členských státech?
- 3) Pokud je třeba společnost považovat za společnost provozující činnost na území několika členských států a zaměstnanec vykonává práci pro společnost v několika z těchto členských států, jaká kritéria určují, kde je práce obvykle vykonávána?
- 4) Má článek 8a směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, změněné naposledy směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES, přímý účinek?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217.

⁽²⁾ Úř. věst. L 270, s. 10; Zvl. vyd. 05/04, s. 261.

Žaloba podaná dne 5. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-311/07)

(2007/C 211/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a B. Schima, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— Rakouská republika tím, že nestanovila žádnou lhůtu pro zápis léčivých přípravků do žluté nebo zelené sekce kodexu hrazených léčivých přípravků, která by byla v souladu s čl. 6 bodem 1 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto ustanovení.

— Rakouská republika ponese náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Cílem směrnice 89/105/EHS je kromě jiného odstranit rozdíly mezi vnitrostátními opatřeními hospodářské povahy, které členské státy přijímají za účelem kontroly nákladů zdravotnictví na léčivé přípravky. K tomu patří opatření k omezení sortimentu léčivých přípravků, jež jsou hrazeny vnitrostátními systémy zdravotního pojištění. Za účelem zamezení tomu, aby takové rozdíly způsobily ohrožení obchodu s léčivými přípravky uvnitř Společenství, stanoví směrnice určité požadavky na řízení o zápisu výrobků do seznamu léčivých přípravků hrazených vnitrostátním systémem zdravotního pojištění. V souladu s tím stanoví čl. 6 bod 1 směrnice lhůtu pro rozhodnutí o zápisu léčivých přípravků do tohoto takzvaného „pozitivního seznamu“.

V Rakousku existují v rámci seznamu léčivých přípravků hrazených ze systému zdravotního pojištění tři různé sekce. „Zelená sekce“ obsahuje léčivé přípravky, jejichž předpis a hrazení bez předchozího souhlasu instituce sociálního zabezpečení jsou z lékařského hlediska a z hlediska zdravotní ekonomie smysluplné a odůvodněné, náklady léčivých přípravků uvedených ve „žluté sekci“ se hradí pouze v konkrétních odůvodněných případech po předchozím souhlasu instituce sociálního zabezpečení, a konečně „červená sekce“ obsahuje léčivé přípravky, pro které byla podána žádost o zápis do žluté nebo zelené sekce. Náklady léčivých přípravků uvedených v červené sekci se hradí v konkrétních odůvodněných případech po předchozím souhlasu instituce sociálního zabezpečení za předpokladu, že neexistují žádné alternativy ve žluté nebo zelené sekci. Důsledkem podání platné žádosti o zápis léčivého přípravku do žluté nebo zelené sekce kodexu hrazených léčivých přípravků je, že tento léčivý přípravek je na určitou dobu zařazen do červené sekce. Podle rakouské právní úpravy mohou léčivé přípravky zapsané v červené sekci setrvat v této sekci nejvýše 24 měsíců; pokud nemůže být stanovena průměrná cena v EU, prodlužuje se tato lhůta na 36 měsíců.

Tato úprava je v rozporu s čl. 6 bodem 1 směrnice 89/105/EHS, neboť nedává žádnou záruku, že o zápisu léčivého přípravku do žluté nebo zelené sekce bude rozhodnuto během 90 nebo 180 dní, jak je požadováno tímto ustanovením směrnice.

Jak rozhodl Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 12. června 2003 ve věci C-229/00, *Komise v. Finsko*, byly by ohroženy cíle směrnice, pokud by členský stát mohl zavést dvouступňové řízení ke stanovení seznamu léčivých přípravků, na které se vztahuje zvýšená sazba úhrad, z nichž jedno řízení by splňovalo povinnosti stanovené v čl. 6 bodě 1 směrnice, zatímco druhé řízení by bylo od těchto povinností osvobozeno a nerespektovalo by cíle směrnice. Oproti názoru rakouské vlády musí být nejen se žádostí o zápis do pozitivního seznamu, ale i se žádostí o zařazení do určité kategorie takového seznamu zacházeno v souladu s požadavky čl. 6 bodu 1 směrnice, pokud zařazení do této kategorie, jak je tomu v Rakousku, s sebou přináší výhodnější podmínky úhrady než zařazení do jiné kategorie nebo setrvávání v této kategorii. V souladu s tím musí být proto zajištěno, aby bylo o takových žádostech rozhodováno v rámci lhůty stanovené v čl. 6 bodě 1 směrnice.

Jelikož rakouské právo toto nestanoví, je v rozporu s uvedeným předpisem práva Společenství ve světle jeho výkladu Soudním dvorem.

(¹) Úř. věst. 1989, L 40, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance de Paris (Francie) dne 6. července 2007 – JVC France SAS v. Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Věc C-312/07)

(2007/C 211/46)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: JVC France SAS

Žalovaná: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Předběžné otázky

- 1) Je možné zařadit videokameru (kamkordér), která při dovezení není schopna zaznamenávat vnější videofonní signály, do podpoložky 8525 40 99, když je možné rozhraní pro video této videokamery (kamkordéru) následně pomocí softwaru nebo zařízení pro odblokování DV vstupu (widgetu) přeprogramovat na vstup pro videosignál, neboť tento přístroj je vybaven elektronickými obvody, které mu po přeprogramování umožní zaznamenávat vnější videofonní signál, přestože na tuto možnost výrobce ani prodejce neupozornili, ani ji nepodporují?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jestliže postupné změny vysvětlivek představují změnu praxe Společenství v zařazování videokamer (kamkordérů) a výjimku ze zásady, podle které se zařazení zboží provádí na základě skutečných rysů v okamžiku předložení k proclení, mohla Komise legitimně provést změnu prostřednictvím změny vysvětlivek, tedy použitelných se zpětnou účinností, spíše než přijetím nařízení týkajícím se zařazování, které by bylo použitelné pouze do budoucna?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil nº 3 Barcelona (Španělsko) dne 5. července 2007 – Kirtruna S. L. a Elisa Vigano v. Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA

(Věc C-313/07)

(2007/C 211/47)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Mercantil nº 3 Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kirtruna, S. L. a Elisa Vigano

Žalovaní: Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA

Předběžné otázky

- 1) Je třeba mít za to, že záruka toho, že nabyvatel, jež nabývá podnik v úpadku či výrobní jednotku takového podniku, nepřebírá dluhy vyplývající z pracovních smluv či pracovních vztahů, je-li úpadkové řízení spojeno alespoň s takovou ochranou, jaká je poskytována na základě směrnic Společenství, se vztahuje pouze a výhradně na závazky přímo spojené s pracovními smlouvami či jinými pracovními vztahy, nebo by měla být tato záruka v rámci celkové ochrany práv zaměstnanců a zachování pracovních míst rozšířena na další smlouvy, jež nejsou přímo pracovními smlouvami, avšak týkají se prostor, v nichž je provozována hospodářská činnost, nebo určitých výrobních prostředků či nástrojů, jež jsou nepostradatelné pro pokračování hospodářské činnosti?
- 2) V tomtož kontextu zaručení práv zaměstnanců, může nabyvatel výrobní jednotky získat od soudu, jež úpadkové řízení projednává a schvaluje převod, záruku ohledně práv vyplývajících nejen z pracovních smluv, ale rovněž z jiných smluv a závazků úpadce, jež jsou nepostradatelné pro zajištění pokračování hospodářské činnosti?
- 3) Pokud se nabyvatel podniku v úpadku či výrobní jednotky takového podniku zaváže zachovat všechny pracovní smlouvy nebo jejich část, přičemž na něj přecházejí práva a povinnosti z těchto smluv, získává záruku, že vůči němu nebudou uplatněny nebo na něj nebudou převedeny další závazky převodce spojené s pracovními smlouvami či pracovními vztahy, do nichž vstupuje, zejména daňové povinnosti či dluhy na sociálním zabezpečení, nebo práva, jež mohou uplatňovat držitelé práv a povinností vzniklých na základě smluv uzavřených úpadcem, které byly převedeny na nabyvatele jako celek či jako součást výrobní jednotky?
- 4) Konečně, může být směrnice 23/2001⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že pokud jde o převod výrobních jednotek či podniků, v jejichž případě byla soudně či správně vyhlášena platební neschopnost a jsou v likvidaci, vztahuje se ochrana nejen na pracovní smlouvy, ale rovněž na ostatní smlouvy s přímým a bezprostředním účinkem na zachování pracovních smluv?
- 5) Poslední otázkou je, zda je čl. 149 odst. 2 Ley Concursal, pokud jde o převod podniku, neslučitelný s výše uvedenou směrnicí 23/2001 v rozsahu, v němž na nabyvatele převádí pracovní právní závazky úpadce nebo osoby v platební neschopnosti, zejména případné dluhy úpadce vůči správě sociálního zabezpečení.

(¹) Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 10. července 2007 – Lahti Energia Oy

(Věc C-317/07)

(2007/C 211/48)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Lahti Energia Oy

Další účastník řízení: Lahden ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 3 bod 1 směrnice 2000/76/ES⁽¹⁾ v tom smyslu, že se směrnice nepoužije na spalování plyných odpadů?
- 2) Je třeba na plynový generátor, v němž vzniká pyrolýzou z odpadů plyn, nahlížet jako na spalovací zařízení ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2000/76/ES, ačkoliv v tomto zařízení neexistuje žádná spalovací linka?
- 3) Je třeba nahlížet na spalování generátorového plynu v kotli elektrárny, vzniklého v plynovém generátoru a vyčištěného po procesu zplynování, jako na proces, který spadá pod článek 3 směrnice 2000/76/ES? Má pro odpověď na tuto otázku význam skutečnost, že vyčištěný generátorový plyn nahrazuje fosilní paliva a že emise elektrárny na vyrobenou jednotku energie při využití vyčištěného generátorového plynu vzniklého z odpadu jsou nižší než při využívání jiných paliv? Má pro výklad dosahu směrnice 2000/76/ES význam, zda plynový generátor a elektrárna tvoří z technicko-funkčního hlediska a při zohlednění jejich vzájemné vzdálenosti jediné zařízení nebo zda je vyčištěný generátorový plyn vzniklý v plynovém generátoru přepravován a může být využit jinde, např. k dodávce energie, jako palivo nebo k jiným účelům?
- 4) Za jakých podmínek může být na vyčištěný generátorový plyn vzniklý v plynovém generátoru nahlíženo jako na výrobek, takže již nespadá pod předpisy o odpadech?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů Úř. věst. L 332, s. 91; Zvl. vyd. 15/05, s. 353.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. července 2007 3F, dříve Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. dubna 2007 ve věci T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) v. Komise Evropských společenství

(Věc C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: 3F, dříve Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (zástupci: A. Bentley, barrister a A. Worsøe, advokát)

Další účastníci řízení: Komise Evropských společenství, Dánské království, Norské království

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky)

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr

- zrušil usnesení Soudu prvního stupně ze dne 23. dubna 2007 ve věci T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) v. Komise Evropských společenství; a
- prohlásil žalobu navrhovatelky ve věci T-30/03 za přípustnou; a
- uložil Komisi v každém případě náhradu nákladů tohoto řízení vynaložených navrhovatelkou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že napadené usnesení by mělo být zrušeno z následujících důvodů:

1. Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že se odvolával na věc C-67/96, Albany, když rozhodl, že se navrhovatelka nemohla odvolávat na své soutěžní postavení při vyjednávání kolektivních dohod, aby prokázala, že byla osobně dotčena.
2. Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že shledal, že se navrhovatelka nemohla odvolávat na sociální aspekty, aby prokázala, že byla osobně dotčena.
3. Soud prvního stupně nesprávně použil judikaturu ve věcech Plaumann a ARE tím, že shledal, že navrhovatelka nemůže být považována za osobně dotčenou pouze na základě toho, že dotčená podpora je poskytována příjemcům prostřednictvím snížení mzdových nároků námořníků využívajících osvobození od daně z příjmu.
4. Soud prvního stupně nesprávně použil judikaturu ve věcech Van der Kooy a CIRFS tím, že shledal, že zájem navrhovatelky jako vyjednaváče nebyly dotčeny fiskálními opatřeními.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. července 2007 Antartica Srl proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 10. května 2007 ve věci T-47/06, Antartica Srl v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Antartica Srl (zástupci: E. Racca, advokát, a A. Fusillo, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), The Nasdaq Stock Market, Inc.

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel tvrdí, že výklad čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 (¹) Soudem prvního stupně je neslučitelný se současnou definicí pojmu známosti ochranné známky vycházející z věci C-372/97, General Motors.

(¹) Úř. věst. L 11, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 12. července 2007 – Coditel Brabant SA v. 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

(Věc C-324/07)

(2007/C 211/51)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Coditel Brabant SA

Žalovaní: 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

Předběžné otázky

- 1) Může obec bez vyhlášení soutěže vstoupit do družstevní společnosti sdružující výlučně jiné obce a sdružení obcí („intercommunale pure“) s cílem svěřit jí správu své distribuční sítě kabelové televize při vědomí toho, že společnost vykonává většinu své činnosti pouze se svými členy a k jejich užítku a že rozhodnutí ve vztahu k nim jsou přijímána správní radou a v míře, ve které na ně správní rada přenese pravomoc, oblastními radami, tj. orgány podle stanov složenými ze zástupců orgánů veřejné moci, které rozhodují většinou těchto zástupců?
- 2) Je možno mít za to, že moc, která je takto vykonávána v rámci různých orgánů podle stanov všemi členy, nebo jejich částí v případě obhospodařovaných oblastí nebo podoblastí, nad rozhodnutími družstevní společnosti, jim umožňuje nad nimi vykonávat kontrolu obdobnou té, která je vykonávána nad vlastními organizačními složkami?
- 3) Musí být tato moc a tato kontrola vykonávány jednotlivě každým členem, aby mohly být kvalifikovány jako obdobné, nebo postačuje, že jsou vykonávány většinou členů?

Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-325/07)

(2007/C 211/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: G. Rozet, zmocněnec)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/18/ES ze dne 27. března 2003, kterou se mění směrnice Rady 83/477/EHS o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými

s expozicí azbestu při práci ⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že tato ustanovení nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 2 odst. 1 této směrnice;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2003/18/ES uplynula dne 14. dubna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 97, s. 48; Zvl. vyd. 05/04, s. 312.

Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-328/07)

(2007/C 211/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: W. Wils, zmocněnec)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví ⁽¹⁾, nebo v každém případě, že tato ustanovení nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/48/ES uplynula dne 29. dubna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32, a – oprava – Úř. věst. L 195, s. 16.

**Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Komise
Evropských společenství v. Francouzská republika**

(Věc C-329/07)

(2007/C 211/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: W. Wils, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví⁽¹⁾, nebo v každém případě, že tato ustanovení nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/48/ES uplynula dne 29. dubna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32, a – oprava – Úř. věst. L 195, s. 16.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour
administrative d'appel de Lyon (Francie) dne 17. července
2007 – Regie Networks v. Direction de contrôle fiscal
Rhône-Alpes Bourgogne**

(Věc C-333/07)

(2007/C 211/55)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Lyon (správní odvolací soud v Lyonu)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Regie Networks

Žalované: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne (ředitelství daňové kontroly)

Předběžná otázka

Je rozhodnutí Komise č. N 679/97 ze dne 10. listopadu 1997, kterým tento orgán rozhodl o tom, že nevznese námitky k úpravám režimu podpory rozhlasového vysílání zavedeného nařízením 92-1053⁽¹⁾ platné, 1) pokud jde o jeho odůvodnění, 2) pokud jde o posouzení slučitelnosti financování režimu podpory rozhlasového vysílání zavedeného pro období 1998-2002 se Smlouvou o ES a 3) pokud jde o důvod zakládající se na neexistenci navýšení rozpočtových zdrojů pro dotčený režim podpory?

⁽¹⁾ Nařízení č. 92-1053 ze dne 30. září 1992 týkající se obnovení poplatku obdobného dani ve prospěch fondu na podporu rozhlasového vysílání, JORF č. 228, ze dne 1. října 1992 a nařízení č. 97-1263 ze dne 29. prosince 1997 o vytvoření poplatku obdobného dani ve prospěch fondu na podporu rozhlasového vysílání, JORF č. 302, ze dne 30. prosince 1997, s. 19194.

**Žaloba podaná dne 19. července 2007 – Komise
Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství**

(Věc C-340/07)

(2007/C 211/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a M. van Beek, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky⁽¹⁾, nebo v každém případě, že tato ustanovení nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají z článku 2 této směrnice;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2002/73/ES uplynula dne 5. října 2005.

(¹) Úř. věst. L 269, s. 15; Zvl. vyd. 05/04, s. 255.

Žaloba podaná dne 20. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Švédské království

(Věc C-341/07)

(2007/C 211/57)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: W. Wils a P. Dejmek, zmocněnci)

Žalované: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Švédské království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo právní a správní ustanovení nezbytná k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES (¹) ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, a v každém případě tím, že o těchto ustanoveních neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají na základě této směrnice;

— uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/48/ES vypršela 28. dubna 2006.

(¹) Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32.

Žaloba podaná dne 24. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-342/07)

(2007/C 211/58)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a B. Schima)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní ustanovení nezbytná k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES (¹) ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov, a v každém případě tím, že o těchto ustanoveních neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají na základě této směrnice,

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2002/91/ES vypršela 4. ledna 2006.

(¹) Úř. věst. L 1, ze dne 4.1.2003, s. 65, Zvl. vyd. 12/02, s. 168.

Žaloba podaná dne 25. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-345/07)

(2007/C 211/59)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Zavvos a P. Dejmek)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Směrnice o bezpečnosti železnic), a v každém případě tím, že o těchto předpisech neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/49/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 30. dubna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44.

Žaloba podaná dne 25. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-346/07)

(2007/C 211/60)

Jednač jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Zavvos a P. Dejmek)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/50/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o těchto předpisech neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/50/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 30. dubna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, s. 114; Zvl. vyd. 13/34, s. 838.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 18. července 2007
– Ente per le Ville vesuviane v. Komise

(Věc T-189/02) ⁽¹⁾

(„Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Ukončení finanční pomoci Společenství — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Způsobilost jednat jako konečný příjemce finanční pomoci — Přímá souvislost — Práva na obhajobu — Porušení článku 12 nařízení (EHS) č. 4254/88 pozměněného — Nedostatečné dokazování“)

(2007/C 211/61)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ente per le Ville vesuviane (Neapol, Itálie) (zástupci: E. Soprano a A. De Angelis, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Flynn a H. Speyart, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise D (2002) 810111 ze dne 13. března 2002 o ukončení finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v rámci investic do infrastruktury v Kampánii (Itálie) týkající se integrovaného systému zhodnocení tří vesuvských vil pro turistické účely (EFRR č. 86/05/04/054)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Ente per le Ville vesuviane ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 10.8.2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 19. července 2007
– Bouychou v. Komise

(Věc T-344/04) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost — Rozhodnutí nařizující vrácení státních podpor, které Francie poskytla společnosti Stardust Marine — Zrušení rozhodnutí rozsudkem Soudního dvora“)

(2007/C 211/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Denis Bouychou, komisař pro provedení plánu prodeje společnosti Stardust Marine (Paříž, Francie) (zástupci: B. Vazier a M. Verger, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a C. Giolito, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na náhradu škody údajně způsobené rozhodnutím Komise 2000/513/ES ze dne 8. září 1999 týkajícím se podpor, které Francie poskytla podniku Stardust Marine, zastoupenému D. Bouychouem jakožto komisařem pro provedení plánu

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá jako neopodstatněná.
- 2) Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 19. července 2007
– FG Marine v. Komise

(Věc T-360/04) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost — Rozhodnutí ukládající společnosti Stardust Marine vrátit státní podpory poskytnuté Francii — Zrušení rozhodnutí rozsudkem Soudního dvora“)

(2007/C 211/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: FG Marine SA (Roissy Charles de Gaulle, Francie)
(zástupce: M.-A. Michel, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet
a C. Giolito, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na náhradu škody údajně vzniklé v důsledku rozhodnutí Komise 2000/513/ES ze dne 8. září 1999, týkajícího se vrácení podpor poskytnutých Francií podniku Stardust Marine

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá jako neopodstatněná.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 27. června 2007 – V v. Parlament

(Věc T-345/05 R II)

(„Předběžné opatření — Zbavení člena Evropského parlamentu imunity — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost“)

(2007/C 211/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: V (zástupci: J. Lofthouse, E. Hayes, barristers, a M. Monan, solicitor)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: H. Krück, D. Moore a M. Windisch, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh směřující k přezkumu prvního návrhu žalobce na předběžné opatření zamítnutého usnesením předsedy Soudu ze dne 16. března 2007, V v. Parlament, T-345/05 R, nezveřejněným ve Sbírce rozhodnutí.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 25. června 2007 – Drax Power a další v. Komise

(Věc T-130/06) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Návrh na změnu národního alokačního plánu — Odmítnutí Komise — Nepřípustnost“)

(2007/C 211/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Drax Power Ltd (Selby, Spojené království); Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Spojené království); International Power plc (Londýn, Spojené království); Npower Cogen Ltd (Swindon); RWE Npower plc (Swindon); ScottishPower Generation Ltd (Glasgow, Spojené království); a Scottish and Southern Energy plc (Perth, Spojené království) (zástupci: I. Glick, QC, a M. Cook, barrister)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker a X. Lewis, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 426 konečné ze dne 22. února 2006 o navrhované změně národního alokačního plánu na přidělení povolenek na emise skleníkových plynů oznámeného Spojeným královstvím v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.*
- 2) *Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jim rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí.*

(¹) Úř. věst. C 165, 15.7.2006.

Žaloba podaná dne 31. května 2007 – KEK DIAVLOS v. Komise Evropských společenství

(Věc T-190/07)

(2007/C 211/66)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kek Diavlos (Peristeri Attikis, Řecko) (zástupce: D. Chatzimichalis, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit napadené rozhodnutí Komise Evropských společenství č. 23/II/2006 jakož i všechna ostatní jednání nebo rozhodnutí Komise Evropských společenství související s tímto rozhodnutím,
- uložit žalované Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení žalobkyně a náhradu odměny zmocněného advokáta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí K(2006) 465 konečné ze dne 23. února 2006, kterým se žalobkyni ukládá povinnost vrátit zálohu ve výši 71 981 eur, vyplacenou společností KEK

XINI (¹) jako dotace v rámci informačního programu pro evropské občany (Programme d'information du Citizen européen) PRINCE, zvýšenou o úroky za zbytečné prodlení a neexistenci dokladů prokazujících realizaci programu. Žalobkyně uvádí, že sporné rozhodnutí je nepodložené, nesprávné a představuje zneužití práva, a že obsahuje chybné a nesprávné odůvodnění.

Žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od nesprávného a neodůvodněného zjištění Komise splnila své povinnosti, které pro ni vyplývají ze smlouvy o dotaci, kterou podepsala s cílem účasti na uvedeném programu, a že v případě, kdy došlo ke zpoždění z důvodu objektivních potíží, včas informovala příslušné orgány Evropské unie.

Žalobkyně kromě toho uplatňuje, že KEK XINI nikdy nepožádala dodatečně k dohodnutým zálohám ve výši 71 981 eur o vyplacení zbývajících částek dotace, domnívá se však, že práce a náklady vynaložené v rámci výše uvedeného programu tuto částku překročily.

Na základě výše uvedeného se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo přijato proto, že pracovníci společnosti nesprávně informovali orgány Evropské unie, které prováděly na místě kontrolu. Vzhledem k tomu, že došlo k výměně zaměstnanců zapojených do programu, nebyli noví zaměstnanci zpočátku dostatečně informováni tak, aby mohli shromažďovat požadované informace a okamžitě poskytnout úplné odpovědi.

(¹) Změnou stanov ze dne 12. dubna 2006 se společnost KEK XINI přejmenovala na KEK DIAVLOS.

Žaloba podaná dne 26. června 2007 – Las Palmeras v. Rada a Komise

(Věc T-217/07)

(2007/C 211/67)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Las Palmeras S. Coop. And. (Sevilla, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalovaní: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Žalobkyně uplatňuje, že v projednávané věci jsou splněny požadavky judikatury pro určení mimosmluvní odpovědnosti Společenství.

Návrhová žádání žalobkyně

— vyhovět projednávané žalobě na náhradu škody na základě článku 288 ES a určit, že žalobkyně má nárok na finanční náhradu ze strany Rady a Komise, společně a nerozdílně, v celkové výši dvě stě osmdesát osm tisíc dvě stě třicet osm eur (288 238 eur);

— uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269).

(²) Nařízení Rady (ES) č. 864/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění a z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii upravuje nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 48; Zvl. vyd. 03/45, s. 136).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v projednávaném řízení, španělská společnost, jež čistí surovou bavlnu, se domáhá náhrady škody údajně utrpěné následkem uplatnění, v průběhu hospodářského roku 2006/2007, kapitoly 10a hlavy IV nařízení (ES) č. 1782/2003 (¹), vložené čl. 1 odst. 20 nařízení (ES) č. 864/2004 (²). Kapitola 10a hlavy IV nařízení (ES) č. 1782/2003 stanoví společná pravidla pro režimy přímé podpory na základě společné zemědělské politiky a stanoví určité režimy podpor pro zemědělce.

V tomto ohledu je třeba poznamenat, že kapitola 10a hlavy IV nařízení (ES) č. 1782/2003 byla z důvodu porušení zásady proporcionality zrušena rozsudkem Soudního dvora ze dne 7. září 2006 ve věci C-310/04, Španělsko v. Komise. Uvedený rozsudek však pozastavil účinnost zrušení až do přijetí nového nařízení, takže uvedená ustanovení byla uplatněna pro hospodářský rok 2006/2007.

Na základě dvou zpráv vypracovaných hospodářskými poradci žaloba podává přehled o škodě utrpěné dotčeným odvětvím, neboť v důsledku uplatnění zrušených ustanovení během relevantního hospodářského roku došlo k významnému poklesu objemu produkce surové bavlny a následně produkce průmyslově čištěné bavlny. Provedení režimu podpory stanoveného v uvedených ustanoveních má za následek, že podstatná část podpory (asi 65 %) nemá žádnou souvislost s produkcí bavlny, takže zemědělec nadále pobírá podporu, i když svoji půdu využívá k produkci jiných plodin. V souladu s tím klesla odhadovaná ziskovost při využití jednoho hektaru půdy k pěstování bavlny pod úroveň ziskovosti při jeho využití k pěstování jiných plodin. Tato situace rovněž znamenala snížení provozních výnosů v průmyslovém odvětví čištění bavlny.

Žaloba podaná dne 26. června 2007 – Agroquivir v. Rada a Komise

(Věc T-218/07)

(2007/C 211/68)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agroquivir, S. Coop. And. de Segundo Grado (Sevilla, Španělsko) (zástupce: Luis Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši dvě stě osmdesát osm tisíc dvě stě třicet osm eur (288 238 eur) a

— uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 25. června 2007 – DSV Road v. Komise

(Věc T-219/07)

(2007/C 211/69)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: De Naamloze Vennootschap DSV Road (zástupci: A. Poelmans, A. Calewaert a R. de Wit, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 24. dubna 2007 o žádosti Belgického království, oznámené pod číslem spisu REC 05/02, C(2007) 1776, kterým bylo stanoveno, že dovozní clo ve výši 168 004,65 eur, které je předmětem žádosti Belgického království ze dne 12. srpna 2002, je třeba vybrat a nelze jej prominout;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně dovezla z Thajska diskety, pro které platil v rámci obecného preferenčního systému preferenční režim, pokud se na dovoz podle článku 80 nařízení (EHS) č. 2454/93 ⁽¹⁾ vztahovalo osvědčení o původu zboží vydané thajskými orgány na tiskopise A.

Žalobkyně předložila při každém celním prohlášení osvědčení o původu zboží vydané thajskými orgány na tiskopise A, na základě čehož belgické orgány zaručily preferenční sazební zacházení.

Některá osvědčení vydaná thajskými orgány však byla prohlášena za neplatná, takže se na zboží při dovozu do EU nevztahovalo preferenční sazební zacházení.

V napadeném rozhodnutí Komise stanovila, že je třeba vybrat celní dluh, který tímto vznikl.

Žalobkyně zaprvé uplatňuje, že Komise měla určit, že podle čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení (EHS) č. 2913/92 ⁽²⁾ nebylo *ex post facto* třeba vybrat dlužné clo. Vystavení osvědčení na tiskopise A je třeba odůvodnit omylem thajskými orgány a není prokázáno, že vývozci uvedli nesprávné skutečnosti. Krom toho došlo k omylu, jelikož thajské orgány věděly nebo musely vědět, že na sporné zboží se nevztahuje preferenční sazební zacházení.

Zadruhé Komise měla prominout clo na základě článku 239 nařízení č. 2913/92 s ohledem na zvláštní okolnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307).

Žaloba podaná dne 29. června 2007 – Thomson Sales Europe v. Komise

(Věc T-225/07)

(2007/C 211/70)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupci: F. Goguel a F. Foucault, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— nařídit předběžné opatření spočívající v tom, že stranám budou poskytnuty veškeré písemnosti, dokumenty, protokoly, dopisy, přípravné materiály atd., jež vedly k oběma nařízením č. 2376/94 a č. 710/95;

— zrušit rozhodnutí Komise č. REM 03/05 ze dne 7. května 2007.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise č. REM 03/05 ze dne 7. května 2007, jímž bylo konstatováno, že prominutí dovozního cla není v konkrétním případě žalobkyně odůvodněné. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno na základě žádosti předložené Komisi francouzskými vnitrostátními orgány, jež od žalobkyně požadovaly zaplacení antidumpingového cla z dovozu barevných televizních přijímačů vyrobených její dceřinou společností v Thajsku, o jehož prominutí žádala na základě článku 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾.

Žalobkyně se domnívá, že jí může být clo na základě článku 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (EHS) prominuto, neboť podle jejího názoru splňuje obě podmínky stanovené tímto předpisem.

Ohledně první podmínky (existence zvláštní situace) uplatňuje, že v jejím případě zvláštní situace existovala, což vyplývalo jak z chování Komise, která změnila svůj přístup k výkladu právních předpisů upravujících stanovení původu zboží, aniž by na to vhodným způsobem upozornila hospodářské subjekty, tak i z chování vnitrostátních orgánů, jež se řídily přístupem Komise.

Ohledně druhé podmínky článku 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (neexistence podvodného jednání nebo nedbalosti) se žalobkyně domnívá, že jí nelze připisovat nedbalost, neboť byla přesvědčena o důvodnosti původního postoje útvarů Komise, které se podle názoru žalobkyně rozhodly, že v jejím případě nebudou přísně uplatňovat pravidla původu, ale že na všechny přístroje vyrobené a vyvezené její dceřinou společností v Thajsku uplatní preferenční antidumpingové clo.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, s. 1 (Zvl. vyd. 02/04 s. 307).

Žaloba podaná dne 20. června 2007 – Prana Haus v. OHIM (PRANAHAUS)

(Věc T-226/07)

(2007/C 211/71)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Prana Haus (Freiburg, Německo) (zástupce: N. Hebeis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 18. dubna 2007 ve věci R 1611/2006-1;
- nařít Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu, aby zapsal do rejstříku ochranných známek Společenství přihlášku ochranné známky 4 839 916 „PRANAHAUS“, a
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „PRANAHAUS“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16 a 35 (přihláška č. 4 839 916).

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾, neboť neexistuje žádný absolutní důvod pro zamítnutí zápisu přihlašované ochranné známky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. června 2007 – Španělsko v. Komise

(Věc T-227/07)

(2007/C 211/72)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí Komise 2007/243/ES ze dne 18. dubna 2007 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce EZOZF v části, která je předmětem této žaloby;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Španělské království zpochybňuje napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž provádí finanční opravu plateb, uskutečněných v rámci výrobní podpory na zpracování rajčat v rozpočtových letech 2003 a 2004, a to ve výši 4 090 316,46 eur.

Na podporu svých požadavků žalobce uvádí:

- porušení článků 2 a 3 nařízení 729/70 ⁽¹⁾ a článku 2 nařízení 1258/1999 ⁽²⁾ vzhledem k neexistenci nesrovnalostí uváděných Komisí a týkajících se zejména kontrol na místě odběru surovin, a to konkrétně chybějící noční kontroly ze strany části inspektorů autonomní oblasti Extremadura, neuschovávání dokladů o vážení a hromadného podepisování potvrzení o odběru;
- podpůrně, porušení zásady proporcionality vzhledem k tomu, že Komise rozhodla o uplatnění finanční opravy na celkové množství odebraných rajčat, ačkoliv hlavní nesrovnalost, z níž vychází finanční oprava, se týká pouze množství odebraných v nočních hodinách, a je tedy možné omezit opravu na tato množství.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 94, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414).

Žaloba podaná dne 29. června 2007 – Malheiro v. Komise

(Věc T-228/07)

(2007/C 211/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ana Malheiro (Brusel, Belgie) (zástupce: C. Ebrecht, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí přijaté generálním ředitelem pro personál a administrativu Evropské komise ze dne 30. dubna 2007, kterým se zamítá stížnost č. R/6/07 zaevidovaná dne 8. ledna 2007, směřující ke zrušení rozhodnutí vydaného GŘ ADMIN Evropské komise o zamítnutí udělit žalobkyni jiné než snížené denní příspěvky ve výši 28,78 EUR;
- uložit žalované, aby žalobkyni vyplatila za dobu od 16. listopadu 2006 do 31. října 2008 denní příspěvky v plné sazbě ve výši 115,09 EUR, stanovené v rozhodnutí Komise ze dne 1. června 2006 o pravidlech týkajících se přidělení národních odborníků ke Komisi (K(2006) 2003), snížené o částky denních příspěvků, které již žalobkyně obdržela, navýšené o dodatečný měsíční příspěvek ve výši 542,55 EUR;
- uložit žalované, aby žalobkyni nahradila náklady na stěhování, které jí vznikly;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která pracuje jako přidělený národní odborník u Komise, žádá i) o denní příspěvky v plné výši namísto snížených denních příspěvků poskytnutých Komisí, a ii) o dodatečné měsíční příspěvky namísto nákladů na stěhování.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí nejprve, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, neboť považovala za bydliště žalobkyně Brusel, jelikož zde má bydliště její manžel. Žalobkyně tvrdí, že její pobyt v Bruselu je pouze dočasného charakteru, a že se na ní ve stejném rozsahu, jako na jakémkoli jiného přiděleného národního odborníka vztahují stejné překážky a nevýhody, které vyplývají z dočasného charakteru přidělení.

Dále žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení a článek 20 Charty základních práv Evropské unie, jelikož čl. 20 odst. 3 písm. b) rozhodnutí Komise o pravidlech týkajících se přidělení národních odborníků ke Komisi diskriminuje přidělené národní odborníky žijící v manželství vůči svobodným národním odborníkům žijícím v partnerském vztahu.

Krom toho žalobkyně tvrdí, že tato diskriminace, jakož i vyšší příspěvky poskytované přiděleným národním odborníkům mužského pohlaví, kteří nežijí v manželství (bez ohledu na to, zda žijí v partnerském vztahu nebo ne), ve srovnání s příspěvkem žalobkyně, vede k porušení článku 141 ES a zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy, jakož i směrnice 2000/78/ES⁽¹⁾ a zásady proporcionality.

(¹) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16).

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2007 Maddalena Lebedef-Caponi proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. dubna 2007 ve věci F-71/06, Lebedef-Caponi v. Komise

(Věc T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Lucemburské velkovévodství) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatelky

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. dubna 2007 ve věci F-71/06;
- vyhovět návrhovým žádáním předloženým žalobkyní v prvním stupni, a proto prohlásit žalobu ve věci F-71/06 přípustnou a opodstatněnou;
- podpůrně vrátit věc zpět k Soudu pro veřejnou službu;
- rozhodnout o nákladech, výdajích a odměnách a uložit Komisi jejich úhradu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve svém kasačním opravném prostředku navrhovatelka se domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu, kterým

byla zamítnuta žaloba, jíž se domáhala zrušení posudku o vývoji služebního postupu (dále jen „PVSP“) za období od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje, že Soud pro veřejnou službu se dopustil nesprávného výkladu a nesprávného posouzení skutkového stavu, které ho vedly k prohlášení kritických posouzení přijatých proti navrhovatelce ve sporném PVSP přípustnými.

Žaloba podaná dne 3. července 2007 – Koninklijke Grolsch v. Komise

(Věc T-234/07)

(2007/C 211/75)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Koninklijke Grolsch NV (zástupci: M. B. W. Biesheuvel, advokát, a J. K. de Pree, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zcela nebo zčásti zrušit rozhodnutí, které je jí určeno, každopádně však v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyně;
- zrušit nebo podpůrně snížit pokutu, která jí byla uložena;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise ze dne 18. dubna 2007 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/B-2/37.766 – Nizozemský trh s pivem), kterým jí byla uložena pokuta.

Žalobkyně svou žalobu opírá o tři procesní vady. Zaprvé trvalo řízení neomluvitelně dlouho, takže byla překročena přiměřená doba jeho trvání. Zadruhé byla porušena práva na obhajobu tím, že jí bylo zabráněno v nahlížení do odpovědí ostatních účastníků na oznámení o námitkách. Zatřetí byla porušena zásada řádné správy včetně povinnosti péče a presumpce nevinoty tím, že se Komise při zkoumání nechovala nestranně, nevzala na vědomí poznatky ve prospěch žalobkyně a zkoumání prováděla neúplně nebo bez řádné péče.

Žalobkyně dále vznáší šest námitek proti skutkovým zjištěním Komise. Komise ve svých zjištěních porušila článek 81 ES, povinnost uvést odůvodnění a zásadu řádné správy zaprvé ohledně údajného účelu schůzek, zadruhé ohledně údajného přidělování zákazníků v segmentech spotřeby v restauracích a domácnostech, k němuž mělo dojít u příležitosti těchto schůzek, zatřetí ohledně údajné koordinace ostatních obchodních podmínek, začtvrté ohledně údajné dohody o cenách či jejich zvýšení nebo jejich stanovení či zvýšení v segmentech spotřeby v restauracích a domácnostech, včetně prodeje piva pod značkou distributora, zapáté ohledně údajné doby trvání protiprávního jednání a zašesté ohledně údajné účasti žalobkyně na tvrzeném protiprávním jednání.

Závěrem uvádí žalobkyně dva důvody proti výši uložené pokuty. Komise porušila čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾ tím, že při uplatnění stanovené horní hranice vycházela z definice obratu, který zahrnuje i spotřební daně. Navíc není uložena pokuta vzhledem k dlouhému trvání řízení a v porovnání s paralelním řízením ve věci belgického piva ⁽²⁾ přiměřená.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1 s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Věc IV/37.614/F3 PO/Interbrew a Alken-Maes) (Úř. věst. 2003, L 200, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. července 2007 – Bavaria v. Komise

(Věc T-235/07)

(2007/C 211/76)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bavaria NV (zástupce: O. W. Brouwer, D. Mes a A. C. E. Stoffer, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zcela nebo zčásti zrušit, v rozsahu, ve kterém se dotýká žalobkyně, rozhodnutí Komise ze dne 18. dubna 2007 přijaté v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/B-2/37.766 – Nizozemský trh s pivem – K(2007) 1697 konečně);
- podpůrně snížit částku pokuty, která jí byla uložena;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise ze dne 18. dubna 2007 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/B-2/37.766 – Nizozemský trh s pivem), kterým jí byla uložena pokuta.

Zaprvé Komise porušila zásadu řádné správy tím, že neprovedla úplné, pečlivé a nezávislé přezkoumání.

Zadruhé se Komise v důsledku zjevně nesprávného posouzení, nesprávného prokázání protiprávního jednání, jakož i porušení zásady presumpce nevin, zásady legality a porušení své povinnosti uvést odůvodnění podle článku 253 ES dopustila porušení článku 81 ES.

Zatřetí Komise nesprávně určila dobu trvání protiprávního jednání.

Začtvrté Komise při stanovení výše pokut uložených žalobkyni porušila článek 23 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾ a na něm založené pokyny o metodě stanovování pokut ⁽²⁾, zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality.

Zapáté trvalo přezkoumání, které se protáhlo na více než sedm let, zjevně nepřiměřeně dlouho.

Zašesté byly tím, že bylo žalobkyni zabráněno nahlédnout do odpovědí ostatních pivovarů na oznámení námitek a do částí spisu Komise, které měly zásadní význam pro obhajobu žalobkyně, porušeny podstatné formální náležitosti, zásada řádné správy a práva na obhajobu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1 s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Oznámení Komise – Pokyny o metodě stanovování pokut udělených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ES (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3).

Žaloba podaná dne 4. července 2007 – Spolková republika Německo v. Komise

(Věc T-236/07)

(2007/C 211/77)

Jednací jazyk: němčina

závazek vyplývající z jednostranného prohlášení ze dne 4. května 1995.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1).

(²) Nařízení Rady (EHS) č. 595/91 ze dne 4. března 1991 o nesrovnalostech a zpětném získávání částek neoprávněně vyplacených v rámci financování společné zemědělské politiky, o organizaci informačního systému v této oblasti a o zrušení nařízení (EHS) č. 283/72 (Úř. věst. L 67, s. 11; Zvl. vyd. 03/11, s. 171).

Účastníci řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a J. Müller)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Žaloba podaná dne 26. června 2007 – CityLine Hungary v. Komise Evropských společenství

(Věc T-237/07)

(2007/C 211/78)

Jednací jazyk: maďarština

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2007) 1901 ze dne 27. dubna 2007 o schválení účetních závěrek platebních agentur členských států týkajících se výdajů financovaných záručními sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro rozpočtový rok 2006 v rozsahu, v němž byla žalobkyni přičtena k tíži částka 1 750 616,27 eur;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Účastnice řízení

Žalobkyně: CityLine Hungary Kft. (Vecsés, Maďarsko) (zástupce: Á. Menyhei, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2007) 1901 konečné ze dne 27. dubna 2007 o schválení účetních závěrek platebních agentur členských států týkajících se výdajů financovaných záručními sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro rozpočtový rok 2006 a navrhuje zrušení tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž žalobkyni přičteno k tíži některé vývozní náhrady ve výši 50 %, které nejsou navráceny.

K odůvodnění své žaloby žalobkyně zaprvé uplatňuje, že žalovaná použila nesprávně paušální úpravu finanční zátěže ve výši 50 % podle čl. 32 odst. 5 nařízení (ES) č. 1290/2005 (¹). Podle žalobkyně tento právní předpis nelze použít, pokud se jedná o případy, které byly oznámeny podle čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 595/91 (²).

Zadruhé žalobkyně uvádí, že žalovaná v některých sporných případech porušila zásady řádné správy, jelikož porušila vlastní

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že čl. 2c odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 375/2007 ze dne 30. března 2007 vyhlášeného v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 4. dubna 2007 je neplatný, a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá platnost čl. 2c odst. 1 nařízení (ES) č. 1702/2003 ve znění nařízení (ES) č. 375/2007 (¹). Uvedený článek se týká zachování provozu některých letadel zapsaných v leteckém rejstříku členských států.

Žalobkyně, jež se zabývá leteckou přepravou různého zboží, uplatňuje, že je přímo a individuálně dotčena napadenými ustanoveními nařízení (ES) č. 375/2007.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že článek 2c nařízení (ES) č. 375/2007 porušuje obecnou zásadu právní jistoty. Podle žalobkyně napadené nařízení podřizuje provoz letadla minulému události; jinými slovy požaduje, aby zapsání letadla bylo provedeno před přistoupením dotčeného členského státu k Evropské unii, což je okolnost, kterou zjevně v projednávání věci zúčastnění nepředvídali.

Žalobkyně dále uplatňuje, že napadený článek nařízení (ES) č. 375/2007 porušuje zásadu proporcionality zakotvenou v článku 5 ES. V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že napadené ustanovení představuje nepřiměřené omezení pro osoby, jejichž letadla byla do rejstříku členského státu zapsána po přistoupení. Podle ní je článek nerelevantní ve vztahu k letecké bezpečnosti a obsahuje nepotřebná pravidla a podmínky, a tedy překračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle obsaženého ve Smlouvě o ES.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 375/2007 ze dne 30. března 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 1702/2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací (Úř. věst. L 94, s. 3).

Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Ristic a další v. Komise

(Věc T-238/07)

(2007/C 211/79)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ristic AG (Burgthann, Německo), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Německo), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Německo) a Rainbow Export Processing SA (San José, Kostarika) (zástupce: H. Schmidt, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 16. května 2007 (2007/362/ES) podle čl. 231 odst. 1 ES v rozsahu, v němž změnilo rozhodnutí 2004/432/ES v tom smyslu, že Kostarika již není v příloze tohoto rozhodnutí uvedena v prvním sloupci se svým kódem ISO 2, ve druhém sloupci již není uvedena

svým jménem a v osmém sloupci již není uveden znak „X“ na označení toho, že podle rozhodnutí 2004/432/ES se z Kostariky do Evropské unie mohou dovážet zvířata a výrobky živočišného původu pocházející z akvakultury;

- určit, že Evropské společenství je povinno nahradit škodu, která žalobkyním vznikla v důsledku rozhodnutí Komise;
- uložit Komisi, aby žalobkyním nahradila nezbytné náklady řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu prvního stupně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise 2007/362/ES (¹), protože tímto rozhodnutím by Kostarika byla vyškrtána ze seznamu třetích zemí, jejichž plány sledování reziduí byly schváleny, co se týče zvířat a výrobků živočišného původu pocházejících z akvakultury.

Žalobkyně jsou podniky zabývajícími se zejména zpracováním a prodejem krevet pocházejících z akvakultury v Kostarice a Ekvádoru. Uplatňují, že napadené rozhodnutí se jich bezprostředně i osobně dotýká ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES.

Na podporu své žaloby žalobkyně zejména uplatňují, že napadené rozhodnutí je protiprávní z důvodu porušení zásady proporcionality. Kromě toho vytýkají porušení práva být vyslechnuty, jakož i zneužití pravomoci ze strany žalované.

(¹) 2007/362/ES: Rozhodnutí Komise ze dne 16. května 2007, kterým se mění rozhodnutí 2004/432/ES o schválení plánů sledování reziduí předložených třetími zeměmi podle směrnice Rady 96/23/ES (oznámeno pod číslem K(2007) 2088) (Úř. věst. L 138, s. 18).

Žaloba podaná dne 9. července 2007 – Pathé Distribution v. EACEA

(Věc T-239/07)

(2007/C 211/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pathé Distribution SAS (Paříž, Francie) (zástupce: P. Deprez, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA)

Návrhová žádání žalobkyně

— rozhodnout, že smlouva č. 2006-09120304D1021001FD1507 nebyla Výkonnou agenturou pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast řádně vypovězena a je stále platná;

— uložit Výkonné agentuře pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast zaplatit žalobkyni částku 9 737 eur, která jí podle smlouvy ještě náleží.

Žaloba podaná dne 4. července 2007 – Heineken Nederland a Heineken v. Komise**(Věc T-240/07)**

(2007/C 211/81)

*Jednací jazyk: nizozemština***Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Touto žalobou založenou na rozhodčí doložce žádá žalobkyně, aby bylo žalované uloženo zaplatit částku odpovídající dlužnému zůstatku, který vznikl v souvislosti s plněním smlouvy č. 2006-09120304D1021001FD1507 týkající se finanční podpory Společenství na projekt videografické distribuce filmu, která byla uzavřena v rámci programu MEDIA Plus přijatého rozhodnutím Rady 2000/821/ES⁽¹⁾.

Smlouva byla podepsána účastnicemi řízení dne 27. června 2006 a podle jejích ustanovení poskytla žalovaná žalobkyni zálohu. Dne 8. května 2007 zaslala žalovaná žalobkyni dopis, který se týkal výpovědi této smlouvy z důvodu, že celkové reálné náklady projektu byly nižší než předběžný rozpočet projektu a že při předložení finanční zprávy o projektu nebylo podáno žádné písemné vysvětlení, a ve kterém požádala o vrácení vyplacené zálohy. Žalobkyně má naopak za to, že v souladu s ustanoveními smlouvy musí příspěvek žalované na projekt obnášet 50 % reálných nákladů z důvodu videografické distribuce a požaduje proto, aby jí byl vyplacen dlužný zůstatek nad rámec již poskytnuté zálohy.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že výpověď smlouvy žalovanou je nezákonná a neopodstatněná v rozsahu, v němž žalovaná nedodržela ustanovení smlouvy týkající se způsobů ukončení smlouvy a zejména neposkytla žalobkyni lhůtu na předložení připomínek ohledně stavu plnění smlouvy. Podle žalobkyně by měl Soud rozhodnout, že smlouva je tedy stále platná.

Kromě toho zpochybňuje důvod výpovědi smlouvy, uplatněný žalovanou, a sice neplnění jejích smluvních povinností.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2000/821/ES ze dne 20. prosince 2000 o provádění programu na podporu rozvoje, distribuce a propagace evropských audiovizuálních děl (MEDIA Plus — Rozvoj, distribuce a propagace) (2001–2005), Úř. věst. L 336, s. 82; Zvl. vyd. 13/26, s. 88.

Účastnice řízení

Žalobkyně: Heineken Nederland BV a Heineken NV (zástupci: T. Ottervanger a M. A. de Jong, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyní

- zrušit částečně nebo zcela rozhodnutí, které je jim určeno;
- zrušit nebo snížit uloženou pokutu, která jim byla uložena;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise ze dne 18. dubna 2007 v řízení podle článku 81 Smlouvy ES (věc COMP/B-2/37.766 – nizozemský trh s pivem), kterým jim byla uložena pokuta.

K odůvodnění uplatňují žalobkyně nejdříve řadu procesních pochybení. Komise zaprvé při přezkumu porušila zásadu řádné správy a článek 27 nařízení č. 1/2003, jelikož neposkytla přístup ke stanoviskům jiných podniků. Komise zadruhé neprovedla řádný a nestranný přezkum. Postup komisaře pro hospodářskou soutěž zatřetí porušil presumpci nevin. Řízení trvalo začtvrté nepřiměřeně dlouho, čímž byla porušena práva obhajoby žalobkyní.

Žalobkyně kromě toho namítají porušení článku 81 ES. V této souvislosti uvádějí zaprvé nedostatečné provedení důkazů, jakož i porušení presumpce nevin a povinnosti k odůvodnění. Zadruhé se v žádném případě nejedná o dohodu nebo o jednání ve shodě. Zatřetí Komise nesprávně určila délku trvání údajného protiprávního jednání.

Mimo to podaly žalobkyně několik námitek ohledně výše stanovené pokuty. Zaprvé vytykají porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003, nesprávné použití pokynů pro výpočet pokut, jakož i porušení zásady rovného zacházení, zásady právní jistoty, zásady přiměřenosti a povinnosti k odůvodnění. Komise nesprávně určila závažnost protiprávního jednání, zejména na základě nesprávného určení druhu protiprávního jednání, nezohlednění okolností, že účinky na trh nebyly významné, a na základě nesprávného určení zeměpisného relevantního trhu. Krom toho Komise nesprávně stanovila výchozí částku pokuty, koeficient pro účely odstrašujícího účinku a délku trvání. Mimoto Komise dostatečně nezohlednila polehčující okolnosti a nepřiměřená délka správního řízení způsobila nepřiměřeně vysokou pokutu, jelikož mezitím Komise zpřísnila svou politiku ohledně výše pokut.

Konečně žalobkyně uvádějí, že snížení pokuty, které Komise provedla z důvodu nepřiměřené délky správního řízení, je nepřiměřeně malé.

Žaloba podaná dne 10. července 2007 – Buzzi Unicem v. Komise

(Věc T-241/07)

(2007/C 211/82)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Buzzi Unicem SpA (zástupci: C. Vivani a M. Vellano, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit za neplatné rozhodnutí Komise ze dne 15. května 2007 týkající se národního alokačního plánu pro povolenky na emise skleníkových plynů oznámeného Itálií v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES – za porušení Smlouvy o ES a zásad a pravidel práva přijatých k jeho provedení – v rozsahu, ve kterém musí být národní

alokační plán změněn tak, aby nadále neumožňoval racionalizační opatření, která počítají s tím, že provozovatel si může ponechat část přidělených kvót v případě „uzavření z důvodu procesů racionalizace výroby“ (čl. 1 odst. 4 a čl. 2 odst. 4 rozhodnutí);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v této věci určilo, že národní alokační plán oznámený Itálií dopisem ze dne 15. prosince 2006 je neslučitelný se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES.

Konkrétně se napadený bod týká možnosti, že provozovatel si může ponechat část přidělených kvót v případě uzavření z důvodu racionalizace všech nebo části výrobních zařízení.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje:

— že žalovaná nesprávně použila vlastní kritickou analýzu, pokud jde o pojmy „úpravy přidělování“, včetně takzvaných „změn ex-post“. V tomto ohledu žalobkyně přijímá, že jakýkoliv druh změn může narušit trh a způsobit obchodní nejistotu a porušit kritérium 10 přílohy III směrnice. Podle žalobkyně se spíše jedná o vyhnutí se ztrátě vlastnictví kvót, které byly přiděleny, a tudíž ztrátě právní způsobilosti použít je pro další zařízení. V podstatě se jedná o to, vyhnout se překážce volné organizaci a rozvoji subjektivních práv podniku, což by bylo navíc v rozporu se zásadami logiky, proporcionality a ochrany životního prostředí a hospodářské soutěže podle článků 5, 174 a 157 ES.

— Napadené rozhodnutí je dále v rozporu s logickými premisami, na nichž se zakládá. K tomuto bodu je třeba upřesnit, že ve čtvrtém bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise sama připouští, že členské státy mohou zavést změny, pokud účinek změny není zpětný a pokud nepoškozuje fungování systému Společenství. V tomto případě provozovatel zařízení, které bylo uzavřeno, bude nadále přítomen na trhu a bude provozovat další povolená zařízení. Slovy Komise samé „úprava přidělení“ by tudíž měla být možná.

— Žalovaná nevyvětlila důvody, které vedly k tomu, že tvrdila, že kritizovaný mechanismus byl neslučitelný s „ex-post adjustment“.

— Porušení zásady zákazu diskriminace ve světle ustanovení rozhodnutí Komise schvalujícího národní alokační plán Spojeného království.

Žaloba podaná dne 6. července 2007 – Weiler v. OHIM – CISQ (Q2WEB)

(Věc T-242/07)

(2007/C 211/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Dieter Weiler (Pulheim, Německo) (zástupci: V. von Bomhard, T. Dolde a A. Renck, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhá účastnice řízení před odvolacím senátem: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) č. R 893/2005-1 ze dne 29. března 2007, a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení, přičemž v případě vstupu druhého účastníka řízení před odvolacím senátem do řízení je třeba uložit náhradu nákladů žalovanému a vedlejšímu účastníku řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „Q2WEB“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 38 a 42 (ochranná známka Společenství č. 2 418 150).

Majitel ochranné známky Společenství: žalobce

Účastnice řízení navrhující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Ochranná známka účastníka řízení navrhujícího prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „QWEB“ pro služby zařazené do tříd 42 (ochranná známka Společenství č. 1 772 078), obrazová ochranná známka „QWEB“ pro služby zařazené do tříd 35, 38 a 42 (ochranná známka Společenství č. 1 871 201) a slovní ochranná známka „QWEBMARK“ pro služby zařazené do tříd 35, 38 a 42 (ochranná známka Společenství č. 1 771 963).

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zrušení dotyčné ochranné známky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (¹), neboť kolidující ochranné známky si nejsou podobné obrazově, zvukově ani pojmově a rozdíly mezi znaky jsou dostatečné k vyloučení nebezpečí záměny u relevantního spotřebitele.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Polská republika v. Komise Evropských společenství

(Věc T-243/07)

(2007/C 211/84)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: E. Ośnicecka-Tamecka, zmocněnkyně)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje

- zrušit rozhodnutí Komise 2007/361/ES ze dne 4. května 2007 o stanovení přebytných zásob zemědělských produktů jiných než cukr a o finančních důsledcích odstranění těchto zásob v souvislosti s přistoupením České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (oznámeno pod číslem K [2007] 1979) (¹) v rozsahu, v němž se týká Polské republiky;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí určilo množství zemědělských produktů, které se v Polsku v okamžiku přistoupení k Evropské unii nacházelo ve volném oběhu a které podle názoru Komise přesahovalo

množství obvyklého převodu zásob těchto produktů, a uložilo Polsku náhradu „nákladů na odstranění přebytečných množství [...] těchto produktů“.

Žalobkyně opírá svou žalobu na neplatnost napadeného rozhodnutí o dva žalobní důvody: porušení přílohy IV kapitoly 4 odst. 4 aktu o přistoupení ⁽²⁾ z důvodu chybějícího oprávnění Komise k vydání napadeného rozhodnutí a porušení zásady proporcionality.

K odůvodnění prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že Komise překročila při vydání napadeného rozhodnutí pravomoc vyplývající z přílohy IV kapitoly 4 odst. 4 aktu o přistoupení, neboť rozhodnutí mění dohody uvedené v aktu o přistoupení zavedením peněžitých pokut, které nejsou v aktu stanoveny. Krom toho je napadené rozhodnutí v rozporu se zásadou obsaženou v aktu o přistoupení, podle níž mají členské státy zajistit, aby byly skutečně odstraněny přebytečné zásoby zemědělských produktů, které se nacházely na jejich území ve volném oběhu v okamžiku přistoupení.

Žalobkyně odůvodňuje výtku porušení zásady proporcionality tím, že si cíle napadeného rozhodnutí odporují a krom toho nejsou právně odůvodněny. Kromě toho není napadené rozhodnutí vhodným prostředkem pro vyúčtování nákladů na odstranění přebytečných zásob. Nadto vykazuje rozhodnutí podstatné chyby při stanovení přebytečných zásob, které jsou v Polsku ve volném oběhu, a nezohledňuje přebytečné zásoby, které Polsko odstranilo po přistoupení na vlastní náklady. Rozhodnutí zatěžuje Polsko náklady na odstranění převodu, které ve skutečnosti nenese Společenství, a vede k bezdůvodnému obohacení Společenství k tíži Polska. Napadené rozhodnutí nebylo dále nezbytně nutné, neboť v důsledku přistoupení Polska k Evropské unii nedošlo k narušení agrárního trhu a od přistoupení uplynula dlouhá doba. Ačkoliv bylo napadené rozhodnutí přijato na základě aktu o přistoupení, nesplňuje v oblasti zemědělství žádný z cílů, které stanoví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 138, s. 14.

⁽²⁾ Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 2003, L 236, s. 33).

Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Campo de Cartagena v. Rada a Komise

(Věc T-244/07)

(2007/C 211/85)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: S.A.T., „Campo de Cartagena“ (Murcia, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši dvě stě osmdesát osm tisíc dvě stě třicet osm eur (288 238 eur) a
- uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Virsa v. Rada a Komise

(Věc T-245/07)

(2007/C 211/86)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Virsa, S. Coop. L. (Murcia, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši milion šest set padesát pět tisíc čtyři sta deset eur (1 655 410 eur) a

— uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Coesagro v. Rada a Komise

(Věc T-246/07)

(2007/C 211/87)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: S. Coop. And. Ecijana de Servicios Agropecuarios (Coesagro) (Sevilla, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši milion třicet pět tisíc čtyři sta šedesát šest eur (1 035 466 eur) a

— uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 11. července 2007 – Slovensko v. Komise

(Věc T-247/07)

(2007/C 211/88)

*Jednací jazyk: slovenština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Slovenská republika (zástupce: J. Čorba, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— prohlásit napadené rozhodnutí za neplatné v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, nebo v případě, že to Soud prvního stupně bude považovat za nezbytné či vhodné, zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K (2007) 1979 konečné ze dne 4. května 2007 o stanovení přebytných zásob zemědělských produktů jiných než cukr a o finančních důsledcích odstranění těchto zásob v souvislosti s přistoupením České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (¹), v opraveném znění ze dne 25. května 2007. Napadeným rozhodnutím Komise stanovila množství určitých druhů ovoce a rýže ve volném oběhu na území Slovenské republiky ke dni přistoupení přesahující množství, jež lze považovat za obvyklý převod zásob k 1. květnu 2004. Rovněž žalobkyně vyúčtovala částku 3,634 milionů eur v důsledku nákladů na odstranění uvedených množství.

Žalobkyně na odůvodnění své žaloby uvádí, že žalovaná nebyla oprávněna přijmout napadené rozhodnutí.

Kromě toho žalobkyně tvrdí, že i kdyby žalovaná byla oprávněna stanovit přebytné zásoby na území Slovenské republiky a finančně zatížit žalobkyni z důvodu těchto údajných přebytných zásob, porušila by Smlouvu o přistoupení (²) vzhledem k tomu, že nepoužila správný právní základ, a sice článek 41 Aktu o podmínkách přistoupení (³).

Žalobkyně dále uvádí, že tím, že žalovaná neprokázala vznik nákladů nebo jiné újmy na straně Společenství v důsledku neodstranění přebytečných zásob žalobkyní, a tím, že nepřijala včas vhodnou právní úpravu týkající se odstranění přebytečných zásob z trhu, způsobu určování přebytečných zásob a způsobu výpočtu zatížení žalobkyně, porušila napadeným rozhodnutím Smlouvu o přistoupení a obecné právní zásady proporcionality a právní jistoty.

Nakonec žalobkyně uvádí, že byla porušena podstatná procesní náležitost dostatečného odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 138, s. 14.

⁽²⁾ Smlouva o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii (Úř. věst. L 2003, s. 17).

⁽³⁾ Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. L 236, s. 33).

Žaloba podaná dne 12. července 2007 – Česká republika v. Komise

(Věc T-248/07)

(2007/C 211/89)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Česká republika (Zástupce: T. Boček, vládní zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí Komise v celém rozsahu;
- podpůrně, zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu týkajícím se České republiky;
- uložit Komisi vrácení již vyplacené částky;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 1979 v konečném znění ze dne 4. května 2007 o stanovení přebytečných zásob zemědělských výrobků jiných než cukr a o finančních důsledcích odstranění těchto zásob v souvislosti s přistoupením České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska ⁽¹⁾. Tímto rozhodnutím Komise určila množství masa, ovoce a rýže ve volném oběhu na území České republiky ke dnu přistoupení, přesahující množství, jež lze považovat za tvořící obvyklý převod zásob k 1. květnu 2004. Zároveň vyúčtovala žalobkyni 12,287 mil. eur v důsledku nákladů na odstranění těchto množství.

Žalobkyně odůvodňuje svou žalobu tím, že Komise překročila svoji pravomoc a porušila tak bod 4 kapitoly 4 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení ⁽²⁾ tím, že v napadeném rozhodnutí založeném na tomto ustanovení stanovila finanční částku, kterou mají nové členské státy uhradit za celkové množství zásob zemědělských výrobků do rozpočtu Společenství.

Kromě toho žalobkyně tvrdí, že i kdyby Komise měla pravomoc přijmout napadené usnesení na základě bodu 4 kapitoly 4 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení, porušila jeho přijetím zásadu proporcionality tím, že toto opatření nebylo nezbytné, resp. vhodné vzhledem k účelu, který je povinností odstranit nadlimitní zásoby sledován.

Navíc žalobkyně uvádí, že žalovaná porušila bod 2 kapitoly 4 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení ve spojení s čl. 10 ES, jakož i zásadu právní jistoty a legitimního očekávání tím, že nevymezila pojem obvyklého převodu zásob a přijala napadené rozhodnutí netransparentním způsobem.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila bod 2 kapitoly 4 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení tím, že napadené rozhodnutí nezohledňuje všechny relevantní skutečnosti.

Nakonec žalobkyně uvádí, že žalovaná porušila bod 4 kapitoly 4 přílohy IV Aktu o podmínkách přistoupení tím, že své rozhodnutí dostatečně neodůvodnila.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 138, s. 14.

⁽²⁾ Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko, a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. L 236, s. 33).

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Sungro v. Rada a Komise

(Věc T-252/07)

(2007/C 211/90)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sungro S.A. (Córdoba, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši třicet sedm tisíc sto osmdesát osm eur (37 188 eur) a
- uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas v. Rada a Komise

(Věc T-253/07)

(2007/C 211/91)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas, S.A. (Córdoba, Španělsko) (zástupce: L. Otiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši jeden milion sto šestnáct tisíc šest set šedesát sedm eur (1 116 667 eur) a
- uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Pinzón v. Rada a Komise

(Věc T-254/07)

(2007/C 211/92)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: S. Coop. And. Agrícola y Ganadera de Pinzón (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši jeden milion dvě stě devadesát osm tisíc osm set šedesát jedna eur (1 298 861 eur) a
- uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Algodonera de Palma v. Rada a Komise

(Věc T-255/07)

(2007/C 211/93)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Algodonera de Palma S.A. (Córdoba, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši dva miliony dva tisíce tři sta čtyřicet čtyři eur (2 002 344 eur) a
- uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 16. července 2007 – Organizace Mudžáhidů íránského lidu v. Rada

(Věc T-256/07)

(2007/C 211/94)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Organizace Mudžáhidů íránského lidu (Auvers sur Oise, Francie) (zástupci: J.P. Spitzer, advokát, a D. Vaughan, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí Rady 2007/445/ES v rozsahu, v jakém se dotýká žalobkyně;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Rady 2007/445/ES ze dne 28. června 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a zrušují rozhodnutí 2006/379/ES a 2006/1008/ES⁽¹⁾, a které nadále uvádí žalobkyni na seznamu osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a jiných finančních zdrojů.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí Rady by mělo být zrušeno, neboť jej Rada založila na zařazení žalobkyně provedené v rozhodnutí 2006/379/ES,

jež mělo být ohledně žalobkyně Radou zrušeno či změněno na základě rozsudku Soudu prvního stupně ve věci T-228/02, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran* (Sb. rozh., s. II-0000). Podle žalobkyně měla Rada povinnost odstranit její jméno z uvedeného seznamu.

Dále žalobkyně uplatňuje, že přijetím napadeného rozhodnutí bylo porušeno její právo být vyslechnuta, a že napadené rozhodnutí bylo přijato bez řádného odůvodnění.

Kromě toho žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí bylo přijato pouze na základě skutečností, jež se týkají období před rokem 2001, aniž by byly zohledněny skutečnosti týkající se období po roce 2001 předložené žalobkyní.

Konečně žalobkyně uplatňuje, že uvedené okolnosti představují zneužití pravomoci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, s. 58.

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Francie v. Komise

(Věc T-257/07)

(2007/C 211/95)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli a A.-L. During, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit bod 3 přílohy k nařízení Komise (ES) č. 727/2007⁽¹⁾ ze dne 26. června 2007, kterým se mění přílohy I, III, VII a X nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií⁽²⁾ v rozsahu, v jakém vkládá do kapitoly A této přílohy VII bod 2.3 písm. b) podbod iii), bod 2.3 písm. d) a bod 4;
- podpůrně, pro případ, že Soud dospěje k závěru, že tato žaloba na částečnou neplatnost je nepřijatelná, zrušit úplně nařízení č. 727/2007;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá částečného případně úplného zrušení nařízení Komise (ES) č. 727/2007 ze dne 26. června 2007, které ve srovnání s nařízením (ES) č. 999/2001 povoluje méně přísná opatření pro dohled nad některými přenosnými spongiformními encefalopatiemi a pro jejich eradikaci.

Na podporu své žaloby uvádí, že napadená ustanovení musí být zrušena z důvodu porušení zásady obezřetnosti jak při vyhodnocování, tak zvládání rizika.

Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu obezřetnosti ve stádiu vyhodnocování rizika tím, že nebrala v potaz vědeckou nejistotu, která podle ní přetrvává jak ohledně rizika přenosu jiných přenosných spongiformních encefalopatií než bovinní spongiformní encefalopatie na člověka, tak ohledně spolehlivosti testů, o které se Komise opírala při přijímání napadeného nařízení.

Podle žalobkyně Komise rovněž porušila zásadu obezřetnosti ve stádiu zvládání rizika tím, že napadená ustanovení údajně neumožňují ohraničit riziko a mohou jej dokonce zvýšit. Má dále za to, že zvýšení rizika způsobené napadenými ustanoveními nemůže být ospravedlněno přínosem, který se od nich očekává.

(¹) Úř. věst. L 165, s. 8.

(²) Úř. věst. L 147, s. 1.

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Campo de Alcalá del Río v. Rada a Komise

(Věc T-258/07)

(2007/C 211/96)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: S. Coop. And. de Productores del Campo de Alcalá del Río (Sevilla, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši jeden milion třicet pět tisíc čtyři sta šedesát šest eur (1 035 466 eur) a
- uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Algusa Algodonera Utrerana v. Rada a Komise

(Věc T-259/07)

(2007/C 211/97)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Algusa Algodonera Utrerana, S.A. (Sevilla, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši sedm set dvacet jedna tisíc tři sta padesát pět eur (721 355 eur) a
- uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 17. července 2007 – Las Marismas de Lebrija v. Rada a Komise

(Věc T-260/07)

(2007/C 211/98)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilla, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— vynést rozsudek vyhovující projednávané žalobě na náhradu škody podané podle článku 288 ES a konstatující právo žalobkyně na finanční odškodnění poskytnuté společně a nerozlučně Radou a Komisí v celkové výši milion pět set sedmdesát pět tisíc sto dvacet dva eur (1 575 122 eur) a

— uložit žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty již dovolávanými ve věci T-217/07, Las Palmeras v. Rada a Komise.

Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Komise v. Banca di Roma

(Věc T-261/07)

(2007/C 211/99)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Colabianchi, advokát, F. Amato a M. Wilderspin, zmocněnci)

Žalovaná: Banca di Roma

Návrhová žádání žalobkyně

— uložit SpA Banca di Roma, se sídlem v Itálii, Římě (00144), Viale Umberto Tupini č. 180, v postavení právního zástupce *pro tempore*, vykonání bankovní záruky ze dne 28.10.1989 ve prospěch Evropské komise,

— uložit SpA Banca di Roma se sídlem v Itálii, Římě (00144), Viale Umberto Tupini č. 180, v postavení právního zástupce *pro tempore*, zaplatit Evropské komisi se sídlem v Belgii, Bruselu (1039), Rue de la Loi č. 200, částku 412 607,41 eur s dalšími úroky 94, 37 denně ode dne 30. prosince 2004 až do uhrazení, nebo jiné částky, která vyplýve z rozhodnutí Soudu,

— uložit Banca di Roma se sídlem v Itálii, Římě (00144), Viale Umberto Tupini č. 180, v postavení právního zástupce *pro tempore*, veškerou náhradu nákladů tohoto řízení a náhradu nákladů Komise.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána ve smyslu článku 238 Smlouvy o ES na základě rozhodčí doložky obsažené v záruce ze dne 28. října 1989 vydané Banco di Roma (nyní Banca di Roma) ve prospěch Komise.

Rozhodnutím K(89) 1241 ze dne 2 srpna 1989 (¹) Komise uložila pokuty čtrnácti výrobcům ocelového svařovaného pletiva, mezi nimi Ferriere Nord SpA, za účast na dohodách a jednání ve vzájemné shodě porušujících čl. 85 (nyní čl. 81) odst. 1 Smlouvy o ES; Ferriere Nord SpA byla uložena pokuta ve výši 320 000 ECU.

Ve smyslu článku 4 rozhodnutí měla být pokuta zaplacená Ferriere Nord do tří měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí, ledažby Ferriere Nord poskytla bankovní záruku, která by pokryla dluh, a to jistinu a úroky.

Doporučenou zásilkou ze dne 30. října 1989, přijatou dne 7. listopadu 1989, Ferriere Nord předala Komisi dopis ze dne 26. října 1989, kterým Banco di Roma (nyní Banca di Roma) – pobočka v Udine, Itálie, prohlásila Komisi, že se stává ručitelem za Ferriere Nord jak za platbu pokuty ve výši 320 000 ECU, tak za úroky vypočtené od 15. listopadu 1989 až do data skutečné platby.

V rozsudku ze dne 27. září 2006 vydaném ve věci T-153/04 (²) Soud rozhodl o promlčení ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení č. 2988/74 došlo k promlčení „pravomoci Komise vykonat rozhodnutí“ Ocelové svařované pletivo (body 53 a 58 rozsudku T-153/04).

Dle názoru žalobkyně tento rozsudek nicméně nemá vliv na záruku vydanou Banca di Roma, neboť na základě autonomie uvedené záruky ve smyslu italského práva (které je právem použitelným na skutkové okolnosti této věci) je Banca di Roma povinna splnit tuto záruku na základě pouhé žádosti Komise, aniž by mohla uplatnit některé námitky případně uplatnitelné Ferriere Nord.

(¹) Úř. věst. L 260, s. 1.

(²) Dosud nezveřejněno ve Sbírce rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 13. července 2007 – Litevská republika v. Komise

(Věc T-262/07)

(2007/C 211/100)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupce: D. Kriauciūnas a E. Matulionytė)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2007) 1979 konečné (¹) ze dne 4. května 2007 nebo, podpůrně, zrušit toto rozhodnutí v rozsahu, ve kterém se týká Litevské republiky;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí stanoví množství zemědělských produktů ve volném oběhu v nových členských státech ke dni přistoupení přesahující množství, jež lze považovat za tvořící obvyklý převod zásob k 1. květnu 2004, a částky, jež se účtují novým členským státům v důsledku nákladů na odstranění uvedených množství.

Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí je protiprávní a na podporu své žaloby se dovolává čtyř žalobních důvodů.

1. Nedostatek pravomoci

Žalobkyně uvádí, že článek 4 kapitoly 4 přílohy IV Aktu o přistoupení nepřiznává Komisi pravomoc ukládat členským

státům platby do rozpočtu Společenství, které jsou svou povahou pokutami, zejména pokud neprokázala náklady vynaložené Společenstvím na odstranění přebytečných zásob. Komise rovněž překročila stanovenou tříletou lhůtu pro přijetí rozhodnutí podle článku 41 Aktu o přistoupení, který jediný by mohl být správným právním základem pro rozhodnutí.

2. Porušení práva Evropského společenství

Porušení zásady právní jistoty: napadené rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty, jelikož metodika a kritéria pro výpočet přebytečných zásob nebyly známy v době přistoupení, v okamžiku stanovení existujících zásob, což by umožnilo členským státům, aby zabránily nárůstu přebytečných zásob nebo aby je odstranily na náklady hospodářských subjektů, které tyto zásoby vytvořily. Mimoto, napadené rozhodnutí stanovilo odlišná kritéria – a rozšířilo seznam dotyčných produktů – ve srovnání s článkem 4 nařízení č. 1972/2003, na základě kterého státy stanovily přebytečné zásoby.

Porušení zásady zákazu diskriminace: narozdíl od nařízení Komise (ES) č. 144/97 o přebytečných zásobách zemědělských produktů v Rakousku, Švédsku a Finsku, napadené rozhodnutí posuzovalo nejenom produkty, kterým byly přiznány vývozní náhrady nebo na které se vztahovala intervenční opatření, ale také zásoby ostatních produktů. Zásada byla rovněž porušena tím, že s rozdílnými situacemi nových členských států se zacházelo stejně, a tím, že se bez odůvodnění nepřihlíželo ke specifickým okolnostem, za kterých byly zásoby vytvořeny.

Porušení zásady řádné správy a zásady transparentnosti: napadené rozhodnutí nevysvětluje řádně kritéria pro výpočet plateb a, mimoto, kritéria neustále mění. Rovněž, ačkoliv samotné členské státy posoudily zásoby v souladu s opatřeními práva Společenství, Komise bez udání důvodu, proč je toto posouzení nevhodné, a bez toho, aby ho napadla, provedla další posouzení těch samých zásob na základě svých vlastních kritérií.

Porušení ustanovení Aktu o přistoupení: zaprvé, rozhodnutí není vhodným prostředkem k dosažení cílů odstranění přebytečných zásob, který je požadován článkem 2 kapitolou 4 přílohy IV Aktu o přistoupení, zejména proto, že v rozhodnutí nebyla ani snaha uvést do spojitosti uložené pokuty s náklady na odstranění zásob ve skutečnosti vynaloženými Společenstvím. Zadruhé, rozhodnutí bylo přijato po uplynutí lhůty stanovené v článku 41 Aktu o přistoupení, tedy lhůty tří let ode dne přistoupení, během které mohla Komise přijmout přechodná opatření.

3. Nedostatečné odůvodnění

Podle tvrzení žalobkyně napadené rozhodnutí neobsahovalo dostatečné odůvodnění nebo odůvodnění zcela chybělo; zejména v rozhodnutí není uvedeno, že Evropské společenství skutečně vynaložilo (a v jaké výši) náklady z důvodu odstranění údajných přebytečných zásob, které mají členské státy nahradit.

4. Zjevně nesprávné posouzení skutkového stavu

Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu tím, že zaprvé zvolila metodu na makroekonomické úrovni a neposuzovala zásoby, které se skutečně v členských státech vytvořily, a zadruhé tím, že při posuzování specifických argumentů stran nezohlednila specifické a objektivní okolnosti existující v Litevské republice, pokud jde o vytvoření vnitrostátních zásob v odvětví mléka.

(¹) Rozhodnutí Komise 2007/361/ES ze dne 4. května 2007 o stanovení přebytečných zásob zemědělských produktů jiných než cukr a o finančních důsledcích odstranění těchto zásob v souvislosti s přistoupením České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (Úř. věst. L 138, s. 14).

Žaloba podaná dne 9. července 2007 – Air One v. Komise

(Věc T-266/07)

(2007/C 211/101)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Air One SpA (zástupci: M. Merola a P. Ziotti, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K (2007 1712) ze dne 23. dubna 2007 o uložení závazků veřejné služby na některých trasách ze Sardinie a na ni v části, ve které ukládá italské vládě umožnit leteckým dopravcům, kteří přijmou příslušné závazky veřejné služby (ZVS), aby provozovali letecké trasy mezi Sardiníí a vnitrozemím, bez ohledu na to, zda učiní své přijetí ve lhůtě 30 dnů stanovené vnitrostátní normou, nebo až po jejím uplynutí [čl. 1 písm. a) rozhodnutí];

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se na základě čl. 230 odst. 4 ES domáhá zrušení čl. 1 písm. a) rozhodnutí Komise K (2007 1712) ze dne

23. dubna 2007 o uložení závazků veřejné služby na některých trasách ze Sardinie a na ni podle článku 4 nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvod:

— Zjevně nesprávné posouzení a nelogičnost a rozpornost odůvodnění. Žalobkyně nejprve tvrdí, že Komise tím, že uložila italské vládě, že všichni letečtí dopravci, kteří chtějí dodržovat ZVS, musí mít možnost provozovat danou trasu bez ohledu na okamžik, kdy oznámí svůj záměr zahájit poskytování svých služeb a zda to oznámí ve lhůtě 30 dnů stanovené vnitrostátní normou, nesprávně posoudila režim zavedený italskou vládou ve světle důvodu a účelu relevantních pravidel Společenství. Žalobkyně zejména tvrdí, že článek 4 nařízení č. 2408/92 zavazuje členské státy, aby dosáhly cíle územní kontinuity uložení ZVS, které ačkoliv představují výjimku z volného přístupu dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství, nicméně respektují zásadu proporcionality, a tudíž omezují v co nejvyšší míře udělení výhradních práv nebo finančních náhrad. Dle názoru žalobkyně italská vláda plně vyhověla duchu právních předpisů Společenství s tím, že stanovení povinného období v „první fázi“ postupu uložení ZVS:

— povzbuzuje podání nabídek od dopravců a udělení příslušných ZVS státem v průběhu „první fáze“ a

— omezuje možnost přejít do „druhé fáze“, v níž je vláda povinna na základě veřejného nabídkového řízení udělit výlučná práva s možností převzetí odpovědnosti za případné finanční náhrady.

— Krom toho je evidentní – na rozdíl od toho, co konkludentně tvrdí Komise – že soutěž mezi leteckými dopravci na trasách zatížených ZVS nemůže probíhat stejně jako na trasách bez těchto závazků. Nakolik režimy ZVS předpokládají, že charakteristikou dotčených tras jsou problémy se ziskovostí, takže žádný dopravce by si nevybral provozování takových tras způsobem, který by splňoval veřejný zájem za běžných tržních podmínek: je nicméně nezbytné zavést ochranné mechanismy ve prospěch poctivých a zákon dodržujících leteckých dopravců.

— Žalobkyně dále tvrdí, že normativní rámec stanovený Komisí je diskriminační, jelikož vyloučení povinného období pro přijetí ZVS v „první fázi“ je výhodný hlavně pro dopravce, kteří mají velkou tržní sílu, což jim umožňuje nabídnout ZVS po uplynutí lhůty, když konkurenti předložili své nabídky, s primárním cílem převzít tímto konkurentům podíl na trhu.

- Konečně dle názoru žalobkyně odůvodnění Komise je stíženo právním omylem týkajícím se charakteristik postupu uložení ZVS. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že nezávazné období by mělo za účinek prodloužení „první fáze“ postupu na dobu neurčitou, což je nelogické a nesoudržné s prohlášením Komise samé, podle níž postup uložení ZVS, ačkoliv je jediný, sestává ze dvou fází.

Žaloba podaná dne 23. července 2007 – Martin v. Parlament

(Věc T-276/07)

(2007/C 211/102)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Hans-Peter Martin (Vídeň, Rakousko) (zástupce: Ě. Boigelot, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 10. května 2007 oznámené dne 14. května 2007, jímž bylo rozhodnuto, že žalobci byla neoprávněně vyplacena určitá částka a že podle čl. 27 odst. 3 pravidel pro úhradu nákladů a příspěvků poslancům Evropského parlamentu musí žalobce tuto částku vrátit;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí generálního ředitele generálního ředitelství Evropského parlamentu pro finance ze dne 13. června 2007, kterým se provádí výše uvedené rozhodnutí ze dne 10. května 2007, jímž byl žalobce vyzván, aby zaplatil uvedenou částku nebo ve lhůtě 30 dnů od přijetí tohoto rozhodnutí písemně navrhl splátkový kalendář přijatelný pro Parlament;
- v případě potřeby zrušit veškerá případná rozhodnutí, jimiž se provádí veškerá předchozí rozhodnutí, i všech následujících rozhodnutí, která by byla ještě přijata v průběhu řízení;
- v každém případě uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V návaznosti na vyšetřování týkající se příspěvků na parlamentní asistenci přiznaných žalobci jakožto poslanci Evropského parlamentu vydal OLAF zprávu, v níž konstatoval určité nesrovnalosti. Na základě této zprávy přijal generální tajemník Parlamentu napadené rozhodnutí ze dne 10. května 2007, jímž rozhodl, že žalobce musí podle čl. 27 odst. 3 pravidel pro úhradu nákladů a příspěvků poslancům Evropského parlamentu vrátit částky, jež mu byly neoprávněně vyplaceny.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje čtyři žalobní důvody.

První důvod vychází z nesprávného a nepřesného uplatnění pravidel pro úhradu nákladů a příspěvků poslancům Evropského parlamentu, zejména článku 14 a čl. 27 odst. 3 těchto pravidel.

Druhý důvod vychází z nesprávného posouzení významu podkladů předložených žalobcem.

Žalobce kromě toho uplatňuje žalobní důvod vycházející z porušení nařízení Rady č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾, a z porušení zásad proporcionality a zákazu diskriminace.

Konečně žalobce uplatňuje žalobní důvod vycházející z porušení zásad kontradiktornosti a práv na obhajobu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74.

Kasační opravný prostředek podaný Luigim Marcucciem dne 18. července 2007 proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 11. května 2007 ve věci F-2/06, Luigi Marcuccio v. Komise

(Věc T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipress, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatele

- v každém případě zrušit v celém rozsahu napadené usnesení;
- přijmout návrhová žádání předložená žalobcem v prvním stupni;
- uložit žalované uhradit veškeré náklady, odměny a poplatky, které navrhovatel vynaložil pro účely v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku;
- podpůrně vrátit věc Soudu pro veřejnou službu, aby znovu rozhodl o základu věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Soudu pro veřejnou službu vydanému dne 11. května 2007 ve věci F-2/06, Marcuccio v. Komise, kterým byla odmítnuta žaloba podaná navrhovatelem jako nepřijatelná.

Na podporu svých tvrzení navrhovatel uplatňuje:

- že Soud pro veřejnou službu zkrátil jasný smysl skutečností a tvrzení učiněných navrhovatelem v písemné části řízení v prvním stupni. V tomto ohledu se zejména zdůrazňuje, že materiální existence napadeného rozhodnutí je bez stínu pochybnosti jasná také z textu sdělení Komise ze dne 29. července 2005, které předvídá možnost znovuotevření archivovaného spisu v kterémkoliv okamžiku. Odkaz na tuto možnost neponechává pochyby nejen o tom, že dotčené rozhodnutí bylo skutečně přijato, ale také o tom, že bylo skutečně provedeno;
- že se jedná o nesprávné právní posouzení, aby soud vydal usnesení o zjevné nepřijatelnosti žaloby – *a fortiori* z důvodu veřejného pořádku, jakým je neexistence jakéhokoliv aktu nepříznivě zasahujícího do zájmů navrhovatele ve věci žaloby na neplatnost – po pokusu o dosažení narovnaní smířčí cestou, a to tím spíše, když k tomu není uvedeno žádné zvláštní a přesné odůvodnění;
- Navrhovateli byla způsobena nenapravitelná újma na jeho právech obhajoby v tom, že jelikož nebyl informován o postupu ve věci, nemohl učinit nic pro to, aby lépe hájil své vlastní důvody. K tomuto bodu se tvrdí, že sdělení, kterým Soud pro veřejnou službu informoval navrhovatele o pokusu o narovnaní smířčí cestou, nebylo následováno žádným dalším sdělením, ať v písemné či jakékoliv jiné formě, ohledně postupu ve věci, ani o výsledku pokusu o dosažení narovnaní smířčí cestou. Dále Soud pro veřejnou službu vydal napadené usnesení více než šest měsíců po tomto pokusu. Aby toho nebylo málo, v napadeném usnesení není ani zmínka o pokusu dosáhnout narovnaní smířčí cestou;

- konečně se navrhovatel dovolává absolutní nedostatečnosti odůvodnění napadeného usnesení, jakož i nesprávného použití pojmu rozhodnutí nepříznivě zasahujícího do zájmů navrhovatele.

Žaloba podaná dne 23. července 2007 – Francie v. Komise

(Věc T-279/07)

(2007/C 211/104)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel a S. Ramet, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 2110 konečné ze dne 10. května 2007, kterým byla prohlášena za neslučitelná s čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s články 43 ES a 49 ES ustanovení francouzského Code Monétaire et Financier (měnový a finanční zákoník), která vyhrazení třem úvěrovým ústavům, Banque Postale, Caisses d'Épargne et de Prévoyance a Crédit Mutuel zvláštní práva na vydávání vkladních knížek „A“ a „Bleu“.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje pět žalobních důvodů.

První důvod vychází z porušení práva na obhajobu a porušení zásady kontradiktornosti.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když usoudila, že dotčená zvláštní práva představují překážku svobody usazování, a proto je považuje za neslučitelná s článkem 43 ES, aniž by byla prokázala, že tato zvláštní práva nebyla nezbytná a přiměřená s ohledem na naléhavé důvody obecného zájmu, jimiž jsou cíle přístupu k bydlení a dostupnosti bankovních služeb.

Svým třetím důvodem žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při uplatnění třetí podmínky čl. 86 odst. 2 ES, když usoudila, že se služba obecného hospodářského zájmu na bankovní dostupnosti týká pouze osob, které mají zvláštní obtíže při získávání přístupu k základním bankovním službám. Žalobkyně tvrdí, že Komise překročila své kontrolní pravomoci při vymezení pojmu služeb obecného hospodářského zájmu a v každém případě přijala příliš úzkou definici cíle dostupnosti bankovních služeb. Podle žalobkyně se Komise rovněž dopustila zjevně nesprávného posouzení při uplatnění druhé podmínky čl. 86 odst. 2 ES o povinnosti pověření poskytováním služeb na základě aktu veřejné moci, jakož i při uplatnění čtvrté a páté podmínky uvedeného článku. Tvrdí, že Komise nesprávně propočítala dopad zrušení těchto zvláštních práv na veřejné finance a dopustila se zjevně nesprávného posouzení při uplatňování zásady proporcionality, když se domnívala, že existují i jiné způsoby méně omezující svobodu usazování, než je přiznání zvláštních práv na zajištění vyrovnaného financování služeb obecného hospodářského zájmu, konkrétně dostupnosti bankovních služeb a financování bydlení s regulovaným nájmem.

Svým čtvrtým důvodem žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že jsou tato zvláštní práva neslučitelná s článkem 49 ES.

Pátý důvod uváděný žalobkyní vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. července 2007 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu vydanému dne 22. května 2007 ve věci F-97/06, López Teruel v. OHIM

(Věc T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) (zástupci: I. de Medrano Caballero a E. Maurage, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Španělsko)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 22. května 2007 vydaný ve věci F-97/06;

— rozhodnout o nákladech řízení podle práva.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudkem ze dne 22. května 2007, jehož zrušení je navrhováno v rámci tohoto kasačního opravného prostředku, Soud pro veřejnou službu (SVS) zrušil rozhodnutí OHIM ze dne 6. října 2005, kterým byla zamítnuta žádost podaná A. López Teruel směřující ke svolání výboru pro otázky invalidity.

Na podporu návrhu na zrušení uvedeného rozsudku OHIM vznášá tři důvody.

První důvod vychází z porušení ustanovení služebního řádu týkajících se svolání výboru pro otázky invalidity v rozsahu, v němž SVS pokládal podmínky pro přiznání invalidního důchodu za podmínky svolání výboru pro otázky invalidity. Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) zpochybňuje rovněž existenci pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování, pokud jde o svolání takového výboru, a uplatňuje, že je tedy rozsudek SVS stížen nesprávným výkladem.

Druhý důvod vychází z porušení článku 90 služebního řádu a z nesprávného právního posouzení, pokud jde o označení zpochybnovaného rozhodnutí v rozsahu, v němž měl SVS za to, že rozhodnutí ze dne 6. října 2005 je jediným aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení, když považoval rozhodnutí OHIM obsahující odpověď na stížnost podanou proti tomuto rozhodnutí za potvrzující akt.

Zatřetí OHIM uplatňuje, že SVS zjevně zkreslil skutkový stav a důkazy v rozsahu, v němž rozhodl, že Úřad ve svém rozhodnutí vycházel ze závěrů revizního lékařského vyšetření ze dne 18. října 2005.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. července 2007 – Total v. OHIM – Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Věc T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 30.12.2006.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 11. července 2007 – B v. Komise

(Věc F-7/06) ⁽¹⁾

(Veřejná služba — Úředníci — Odměňování — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 přílohy VII služebního řádu)

(2007/C 211/107)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: B (Brusel, Belgie) (zástupci: původně S. Rodrigues a A. Jaume, advokáti, poté S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba – Zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 10. října 2005, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce, přijatého společně s rozhodnutím orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 26. dubna 2005, které odmítlo přiznat žalobci příspěvek za práci v zahraničí

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Každý účastník ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 96, 22.4.2006, s. 35.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. července 2007 – Continolo v. Komise

(Věc F-143/06) ⁽¹⁾

(Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Převod nároku na důchod — Zjevná nepřipustnost)

(2007/C 211/108)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Donato Continolo (Duino-Aurisina, Itálie) (zástupci: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz a R. Albelice, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Martin a M. Velardo, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba – Zrušení rozhodnutí Komise, kterým se přiznává a vypořádává nárok na důchod žalobce v rozsahu, ve kterém celkově nebonifikuje období od 11. června 1981 do 1. března 1983, kdy měl pracovní volno z osobních důvodů.

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se zamítá jako zjevně nepřipustná.*
- 2) *Každý účastník ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20, 27.1.2007, s. 41.